

časopis udruženja košarkaških trenera

TRENER

OKTOBAR 2011, GODINA XV BR. 66 CENA 100 DIN 2 EUR 3,5 KM 100 DEN 800 TOLARA 25 KUNA

Naš komentar

Za UKTS – sezona iskušenja

Ulazimo u novu košarkašku sezonu. To je dobar povod da se osvrnemo na ovu za nama koju bi trebalo zaokružiti novom izbornom Godišnjom Skupštinom UKTS. Naravno, imamo poprilično elemenata koji svedoče da se u Udruženju radilo uspešno. I ove godine imamo najboljeg trenera u Evropi, a pored Željka Obradovića imali smo još izuzetno uspešnih stručnjaka. Uspešno je organizovan Specijalistički kamp. Jubilarna – deseta BCB-2011, uz prvi put podršku Grada, bila je uspešnija nego što su i najveći optimisti očekivali. Predavači su, za Jubilej, bili naši vrhunski treneri, a posećenost je bila fantastična. Pored ostalog nije bez značaja da ovim brojem obeležavamo 15 godina izlazenja časopisa TRENER, što je, po dužini trajanja, jedinstven slučaj u Evropi. Mogli bismo se pohvaliti još nekim činjenicama, ali ...

Svi ovi uspesi ne garantuju spokojnu narednu sezonu. Mnogo toga, već posle izborne skupštine, očekuje, pre svih – novi Upravni odbor. Ako je, pored ljudskog faktora, za uspešno poslovanje potrebna i materijalna podloga dolazi do ozbiljnih poteškoća. Regionalno organizovanje, koje je trebalo da demokratizuje i unapredi rad udruženja, gotovo je potpuno zakazalo. Osnovna statutarna obaveza – prikupljanje članarine, kao osnovni izvor sredstava za funkcionisanje Udruženja, što iz objektivnih i često subjektivnih razloga, postaje akutan problem koji ozbiljno ugrožava funkcionisanje našeg udruženja. Ozbiljna finansijska injekcija trebalo bi da bude, pomenuta BCB-2011, međutim, do 01. oktobra, kada smo za-

ključili ovaj broj, još ni jedan, pa ni finansijski izveštaj iz kancelarije UKTS nije stigao na razmatranje pred Upravni odbor. Tradicionalni Trenerski dani, nekada najmasovnija okupljanja trenera mlađih kategorija, postala su poražavajuće slabo posećena. U međuvremenu, posle Klinike, došlo je do smene na mestu prvog operativca UKTS. Mirko Ocokoljić nije odoleo povratku na trenersku klupu, a trenutno ga u v.d. ulozu zamenjuje Milan Mitrović i sam košarkaški trener, koji bi mogao biti i formalno dobra zamena na duže staze.

Tako je gotovo i samo funkcionisanje Udruženja uvedeno u neko v.d. stanje. Na prethodnoj izornoj skupštini za predsednika je izabran, svakako izuzetan trener, Zoran Kovačić. Očekivalo se, pošto je Čivija i profesionalno svakodnevno u Kući košarke, da će to biti njegova velika prednost... Verujemo da će do pojave ovog broja, Predsednik, u saradnji sa Upravnim odborom, zakazati Izbornu skupštinu, jer je postojećoj

mandat istekao. Nema sumnje da je pred novim rukovodstvom mnogo ozbiljnih izazova i iskušenja. Samo Udruženje je pred sebe postavilo i dostiglo, vrlo visoke ciljeve i niko nema pravo na spuštanje lestvice. Stručno usavršavanje, kao osnovni zadatak mora zadržati taj visok nivo. Trenerski dani, Specijalistički kampovi, BCB i slično, uz kvalitet zahtevaju stalne inovacije. Mi, srećom, imamo sposobnih trenera, voljnih da se uspešno uhvate u koštac sa svim izazovima koji znače kvalitetan i uspešan rad UKTS koji zahteva vrlo radne i sposobne ljude.

M. P. P.

U OVOM
BROJU

4

BCB 2011

Predavanja kao
iz udžbenika

12

Ženska košarka

Rešavanje
problema u korenu

35

Memorial „Piva Ivković“

Pehar
Mega Vizuri

U „Šumicama“ održana jubilarna deseta BCB 2011

Predavanja kao iz udžbenika

n

ajatraktivnija i najneobičnija – jubilarna deseta „Trenerska košarkaška klinika“ okupila je u Sportskom centru „Šumice“ 25. i 26. juna krem srpskih stručnjaka.

Upravo zbog toga što je proslavljena decenija postojanja, uz promenu koncepta, nadaleko poznati seminar uveličali su naši najtrofejniji i najbolji treneri – predavači: Dušan Ivković, Željko Obradović, Svetislav Pešić i Duško Vujošević.

Pored njih, gostima iz 45 svetskih zemalja, odnosno domaćim stručnjacima, kojih je bilo oko 900, obratili su se i Zoran Radović, koji je govorio o planovima FIBA, i naš poznati sudija Milivoje Jovčić, koji je prikazivao situacije sa terena.

– Ovogodišnji seminar se razlikovao od prethodnih. Ostvarili smo ideju da predavači budu samo naši eminentni treneri, dakle bez Evropljana i Amerikanaca, a osim dvodnevni predavanja, imali smo i časove sudjenja, sportske medicine, ishrane. Predavanja su bila vrhunska, treneri su najviše bili zainteresovani za izlaganje Željka Obradovića, iako je ono bilo poslednje na

Najviša ocena

Seminar je i ovoga puta dobio najvišu ocenu, kao i prethodni, na kome su predavači bili eminentni treneri iz Evrope i Amerike. A njihova imena su u prošlosti naše „klinike“ bila impozantna. Počev od Grega Popovića, koji je učestvovao na prvom seminaru 2001, zatim Majka D'Antonija, pa Tonija Beneta, Rubena Manjana, Garsije Aita Renesesesa... U pamćenju je ostalo i novosadsko okupljanje iz 2007. kada su gosti bili treneri juniorskih nacionalnih timova SAD, Francuske i Australije, Džeri Vejnrajt, Rišar Bilan i Martin Klark. Naravno, učešće su redovno uzimali i ljudi sa naših prostora, od selektora reprezentacije Srbije Dušana Ivkovića, preko trofejnih stručnjaka Božidara Maljkovića, Svetislava Pešića i Duška Ivanovića, do Svetislava Pešića, Duška Vujoševića i Milivoja Karalejića.

programu. Ineteresantno je i da su posle Jovčićevog obraćanja, čak 20 minuta postavljali pitanja našem arbitru – kaže Milan Mitrović, sekretar Udruženja košarkaških trenera Srbije, koji je na tom mestu zamenio Mirka Ockoljića.

Seminar je bio obavezan za sve trenere u Srbiji, a strani gosti su stigli iz Holandije, Rusije, Španije, Francuske, Ukrajine, Kuvajta, Irana, Turske, iz Rumunije čak njih četrnaest i zemalja bivše SFRJ...

– Učešće na „Klinici“ obezbeđivalo je overavanje licence za takmičarsku sezonu 2011/12. Kotizacija je iznosila, zavisno od ranga takmičenja iz kojeg trener dolazi, 5.000 dinara za trenere mlađih kategorija, do 30.000 za stratege iz Superlige. Stranci su plaćali kotizaciju između 180 i 200 evra.

Finansijski detalji još nisu utvrđeni, pošto se čeka sednica Upravnog odbora UKTS, koja, zbog zauzetosti njegovih članova, nije odmah održana, bar ne do zaključenja ovog broja časopisa.

Program BCB 2011

Subota 25. jun:

Dušan Ivković: „Aktuelni trenutak srpske košarke”

Zoran Radović: „Košarkaški arbitražni sud”

Duško Vujošević: „Saradnja sa igračem na poziciji niskog posta”

Nedelja 26. jun:

Svetislav Pešić: „Pick & roll odbrana”

Milivoje Jovčić: „Specifičnosti igre dva na dva. Karakteristični prekršaji i taktičko korišćenje pravila”

Željko Obradović: „Pick & roll napad”

– Istakao bih da nam je u organizaciji, prvi put za deset godina, pomoć pružio Gradski sekretar za sport i omladinu, koji je uplatio deo sredstava SC „Šumice” za termine. Potom, menadžerska agencija „Beobasket” i „Delta sport”, koji je sa nama od početka ovog projekta, kao i Auto kuća „Kornjenović”, koja nam je dala oficijelno vozilo na upotrebu, dok prvi put još uvek očekujemo pomoć od Ministarstva za sport i omladinu – dodao je Mitrović.

Promoter „Klinike” bio je legendarni Dejan Bodiroga, aktuelni potpredsednik Košarkaškog saveza Srbije. S pravom se može tvrditi da je BCB 2011, pored osnovnog cilja, stručnog usavršavanja trenera, bila prava svetkovina košarke i trenerske struke. Već po tradiciji, u pauzama između predavanja, najuspešnijim trenerima u protekloj sezoni dodeljena su priznanja.

Srpski košarkaški stručnjaci zadovoljni su ishodom desete „Beogradske klinike” na kojoj su predavanja imali Dušan Ivković, Zoran Radović, Duško Vujošević, Svetislav Pešić, Milivoje Jovčić i Željko Obradović.

Trener valjevskog Metalca Milovan Stepandić, kaže da je sam izbor predavača impresivan.

– Kolege koje su nam držale predavanja predstavljaju dokaz da Srbija ima najbolje trenere. Smatram, međutim, da svaki od predavača ima obavezu da za sobom ostavi pisane tragove, kako bismo svi mogli da se prisećamo onoga što su govorili – rekao je Stepandić.

Upravo Miroslav Nikolić ima zanimljivo viđenje dešavanja u Šumicama.

– Utisak je izvanredan, iako mislim da su demonstratori trebali da budu malo stariji i iskusniji. Bilo bi zanimljivo da su Obradović i Ivković govorili o pripremama međusobnih utakmica u Grčkoj. Tada bismo mogli da vidimo zašto su i kako nešto radili – smatra trener Radničkog.

Strateg košarkašica Spartaka Stojanka Došić, smatra da je raspored seminara mogao biti bolje napravljen:

– Iskustva koja nosim sa klinike su pozitivna, iako zbog obaveza i udaljenosti Subotice nisam bila u prilici da oba dana budem sa kolegama. Baš zbog toga smatram da bi se rasporedu predavanja trebalo posvetiti mnogo pažnje, kako bi i treneri iz unutrašnjosti mogli da slušaju, kolege koje nisu često u Srbiji poput Pešića... Izbor tema je dobar, ali moram da primetim da je ženska košarka neopravdano u zapečku – rekla je Došićeva.

I. Velimirović, N. Kiš

Tradicija za primer

Priznanje i podsticaj

BCB, kao centralni godišnji događaj aktivnosti UKTS, već gotovo deceniju, prilika je da se nagrade naši najuspešniji treneri u protekloj sezoni. Ovu tradiciju svakako treba podržati i na njoj insistirati, jer je to neretko, a naročito za one koji rade sa mlađim kategorijama i u vrlo teškim uslovima, praktično jedina satisfakcija za uspeh koji su postigli. Dakle ovoj praksi ne samo da treba moralni podsticaj, već možda i u ovim teškim vremenima, razmišljati kako nagrade obogatiti u svakom pogledu. Trener u tome istrajava. Upravo stoga ovom prilikom bismo ukazali, pored, već afirmisane Marine Maljković, na još dve dame koje su u svojim kategorijama postale šampioni. To su Nataša Zec koja je sa devojkicama ŽKK Laćarak postala Prvak Srbije u pionirskoj konkurenciji i Bojana Denčić, predvođeci ŽKK Paraćin osvojila prvo mesto Prve srpske lige – jug.

Svim nagrađenim čestitamo, nudimo im stranice Trenera za saradnju i očekujemo u narednoj sezoni neka

Bojani Denčić nagradu je uručio Duško Vujošević

nova uspešna imena, a zašto ne i damu šampiona sa muškom ekipom.

M. P. P.

Nagrađeni za sezonu 2010/2011

Obradović Željko, KK Panatenaikos (Atina)
OSVAJAČ EUROLEAGUE
PRVAK GRČKE

Jovanović Vlade, KK Partizan (Beograd)
POBEDNIK KUPA „RADIVOJ KORAC“
PRVAK SUPERLIGE SRBIJE
Prvak NLB LIGE

Maljković Marina, KK Partizan (Beograd)
PRVAK PRVE A ŽENSKA LIGA SRBIJE
POBEDNIK KUPA SRBIJE

Nikolić Dragan, BKK Radnički (Beograd)
PRVAK IB LIGE

Miloš Pavlović, ŽKK Radivoj Korac (Beograd)
JUNIORSKI PRVAK SRBIJE
KADETSKI PRVAK SRBIJE
PRVAK IB lige – žene

Vučurović Žarko, KK Hemofarm (Vršac)
JUNIORSKI PRVAK SRBIJE

Mandarić Milan, KK FMP Železnik (Beograd)
KADETSKI PRVAK SRBIJE

Zec Nataša, ŽKK LSK (Laćarak)
PIONIRSKI PRVAK SRBIJE

Milovan Bulatović, KK Koledž (Beograd)
PIONIRSKI PRVAK SRBIJE

Medaković Mile, KK Mladost Teletehnika
(Bački Jarak)
PRVAK I SRPSKE LIGE SEVER

Srezoski Slobodan, KK Mladost (Zemun)
PRVAK I SRPSKE LIGE CENTAR

Subić Slobodan, ŽKK Srbobran Reahem
(Srbobran)
PRVAK I SRPSKE LIGE SEVER

Arsenić Predrag, ŽKK Ljubovija
PRVAK I SRPSKE LIGE CENTAR

Damjanović Ljubiša, KK Napredak (Aleksinac)
PRVAK I SRPSKE LIGE ISTOK

Denčić Bojana, ŽKK Paraćin
PRVAK I SRPSKE LIGE JUG

Džalto Igor, KK Surčin (Beograd)
PRVAK II SRPSKE LIGE CENTAR

Petković Aleksandar, KK Srem (Sremska Mitrovica)
PRVAK II SRPSKE LIGE SEVER

Vujadinović Nenad, KK Temnić (Varvarin)
PRVAK II SRPSKE LIGE ZAPAD

Mijović Goran, KK Zdravlje 09 (Leskovac)
PRVAK II SRPSKE LIGE ISTOK

Mušicki Predrag, OKK Šabac (Šabac)
PRVAK I SRPSKE LIGE ZAPAD

U Litvanji bez ostvarenog cilja

Povratak na polaznu

smim mestom na Evropskom prvenstvu u Litvaniji Srbija ostala bez Londona i za naredni kontinentalni šampionat ponovo će igrati kvalifikacije. Povrede ključnih igrača glavni razlog neuspeha, ali pad igre i motivacije zaslužuju analizu.

Umesto u London, na Olimpijadu, Evropski šampionat u Litvaniji odveo je našu košarku na „polaznu“ tačku, tamo gde je bila pre tri godine kada je Dušan Ivković selektirao nov tim i Igre 2012. označio kao trenutak zrelosti i spremnosti da se bori za visok plasman. Sticajem raznih okolnosti, naša seniorska selekcija zauzela je osmo mesto, „promašila“ glavni cilj i dogodne će se sa još 29 reprezentacija boriti u kvalifikacijama za kontinentalno prvenstvo koje će se 2013. održati u Sloveniji.

Iako su prerano osvojena srebrna medalja u Poljskoj i sjajne igre na Svetskom šampionatu u Turskoj i prak-

tično oduzeto finale na neki način stvorili atmosferu da će London biti „zicer“, jer u Litvaniju je praktično otputovao isti tim bez povređenog Novice Veličkovića, mnogo toga je nagoveštavalo da će to biti i te kako teška misija.

Selektor Ivković suočio se s velikim problemima još u pripremnom periodu. Usledili su prvo otkazi pojedinih igrača (Raković, Raduljica i Radenović), a zatim povrede, od kojih je Veličkovićeve, ispostavilo se, bila težak udarac. Iako su kontrolne utakmice bile koncipirane po modelu šampionata (11 u 17 dana), selektorova zabrinutost zbog malog broja razigranih igrača uoči polaska u Litvaniju, bile su jasan signal da tim nije dostigao potreban nivo forme, pre svega zbog male minutaže i uloge u klubovima velikog broja igrača u prethodnoj sezoni (izuzev Teodosića i Savanovića). Sistem takmičenja i žreb, koji nas je svrstao u deo kostura u kom su se nalazile

najkvalitetnije reprezentacije, predstavljali su dodatno opterećenje, jer praktično svaka utakmica je za naš tim bila kvalifikaciona, sa malo prostora za oporavak i re-agovanje treningom.

U prvom krugu zadatak je bio plasman među tri tima koja će nastaviti takmičenje, u „grupi smrti“ koja je igrala u Šauljaju. Praktično prvi meč protiv Italije bio je eliminacioni i u taj duel ušli smo taktički i motivaciono potpuno spremni. Rival, sa tri NBA igrača, Galinarijem, Belinelijem i Barnjanijem, pružio je jak otpor, ali igrači su od Ivkovića dobili kratko uputstvo – Italija mora da padne! Ključnu ulogu odigrali su igrači s klupe (Mačvan poneo barjak pobeđe), ali bio je to i nago-veštaj velikih oscilacija jer smo i pored 17 poena

Šest poraza, pet pobeda

Reprezentacija Srbije ostvarila je u Litvaniji negativan skor, šest poraza i pet pobeda. Prva faza (Šauljaj): Italija 80:68, Letonija 92:77, Izrael 89:80, Nemačka 75:64, Francuska 96:97. Druga faza (Viljnus): Litvanija 90:100, Španija 59:84, Turska 68:67. Kaunas: četvrtfinale, Rusija 67:77, za plasman od 5. do 8. mesta, Grčka 77:87, Slovenija 68:72.

prednosti dozvolili da se „azuri“ vrate u igru. Dueli protiv Letonije i Izraela dobijeni su očekivano, ali i tu je bilo „povuci-potegni“. Usledio je novi „eliminacioni“ duel s Nemačkom, koja je gradila ambicije na dvojici NBA igrača, Novickom i Kamanu. Svili smo izrazito napadački tim na svega 64 poena, odbranom iz košarkaških udžbenika, a Teodosić je pokazao koliko može da bude dragocen za tim (9 asistencija).

Po mnogima (to su i pojedini igrači istakli), duel s Francuzima u velikoj meri je uticao na ono što će se kasnije događati s našim timom. U pravom košarkaškom ratu s jednim od favorita šampionata koji je trajao 45 minuta, Savanović je imao kolosalnu šansu da reši meč, ali je promašio za njega praktično „zicer“. Bio je to poraz koji je ostavio mnogo veće posledice od gubitka prvog mesta u grupi i boda više koji bi preneli u drugu fazu. Doveo je do neobjašnjivog motivacionog pada, a ni veliki trud selektora i stručnog štaba nije urodio plodom. A onda je usledio udarac za udarcem ...

U prvom meču u Viljnusu Litvanci su nam ubacili „stotku”, jedinu viđenu na šampionatu. Ne pamtimo da je toliko poena primio bilo koji Ivkovićev tim. Umesto da napadnemo domaćina, sprečimo igru u tranziciji i šut, od početka smo mu slabom odbranom i s malo energije omogućili da apsolutno dominira. Ivković je težak poraz objasnio „lošim danom” i konstatacijom – „nismo jednostavno bili tim”, što svakako nije bilo preporuka pred dva naredna meča protiv Španije i Turske u kojima smo tražili pobjedu za četvrtfinale.

Da slabe igre nisu slučajnost, već simptom, pokazao je naredni duel. Španci su u startu imali „fore” zbog najboljeg tima, sa šest NBA igrača, ali da će do pobjede stići praktično bez otpora i da će se svih 12 igrača upisati, svakako se nisu nadali. Neigranje Rašića zbog povrede nije moglo da ublaži ukus nemoći, koja se iskazala i prigovaranjem sudijama, tehničkim greškama, odmahivanjem rukama, umesto košarkaškim otporom. Nažalost, tada smo shvatili značenje reči kapitena Nenada Krstića uoči početka šampionata – „Bez ekstra motiva, mi smo prosečan tim”.

Taj gubitak motiva, mada za to nije bilo realnog razloga, jer smo još uvek bili u igri, obeležio je i završne predstave do kojih smo došli pobedom nad Turskom. Za razliku od prethodnih mečeva, u ovaj smo ušli s puno motiva, u stavu i s gardom. Nažalost, propuštena je šansa da se na 14 razlike meč „prelomi” još u prvom poluvremenu, dozvoljeno rivalu, kao prošle godine u Turskoj da rešava. Sreća nas

je ipak pogledala jer je Iljasova promašio šut za pobe-
du i dao nam još jednu šansu da se konsolidujemo i do-
đemo do cilja.

Očekivalo se da će četiri dana pauze dobro doći po-
sle svih iskušenja, posebno povre-
đenim igračima. Međutim, veče
pred četvrtfinale s Rusima, povre-
da Milenka Tepića udarila je kao
grom iz vedra neba! Posle Rašića
ostali smo i bez drugog beka i to je
košarkaški bilo teško nadoknaditi
protiv rivala koji nije osetio gorčinu
poraza, a u rotaciji ima veći broj
kvalitetnijih igrača. Izmakla nam je
borba za medalje, ali ostala nema-
la „utešna nagrada”, borba s Grci-
ma za mesto koje vodi u kvalifika-
cije za Olimpijske igre u Londonu.

Međutim, u najvažnijem meču
ove generacije od kako igra zajed-
no, dogodilo se ono što ni iskusni i
trofejni stručnjak Ivković nije mo-
gao da predvidi – potpuni raspad
motiva i igre. Grci, koji su u Litvani-
ju došli bez pet najboljih košarka-
ša, posao su završili u prvoj četvrti-
ni koju su dobili 34:8!

– Izgubili smo neobično i neočekivano. Kad kažem
neobično, to znači na način koji nisam mogao ni da pret-
postavim. Ovo je bila ključna utakmica i zato je teško razu-
meti tako loš početak. Teško jeste, poraz treba prihvatiti i
ne treba da se traže apsolutno nikakva opravdanja. Što se
tiče lične odgovornosti, moja je najveća i meni je lako da
je prihvatim – rekao je posle utakmice selektor.

Ni u utakmici za sedmo mesto, poslednjoj na šampi-
onatu, naš tim nije uspeo da pronađe dovoljno motiva.
Povređenima Tepiću i Rašiću pridružio se i kapiten Kr-
stić koji je prethodna dva duela odigrao pod injekcijama
i u dramatičnoj završnici Slovenci su stigli do pobe-
de. Ivković je najavio analizu u užem stručnom krugu i litvan-
sku odiseju zaključio kratkom ocenom:

– Uvek sam bio samokritičan, ali kada bi ponovo
imao priliku da biram, izabrao bih isti tim. Jedina je raz-
lika što bih tražio neki faktor sreće da pred odlučujuće
utakmice ne ostanemo bez dvojice igrača na istoj pozi-
ciji. U uslovima kakvi su bili probali smo da održimo tak-
mičarski duh. Ostaje žal što nismo uspeli, jer neće nas
biti u Londonu. Viša sila nas je sprečila da ostvarimo ono
zbog čega smo vredno radili četiri godine. Ipak, buduće-
nost košarke u Srbiji postoji.

Poslednja selektorova rečenica je ključna. Bez obzira
da li će nastaviti posao ili ne, ona obavezuje da se izvuku
pouke i za naredno takmičenje bolje pripremimo. Treba
osvežiti selekciju, a to je jedino moguće kroz jaku domaću
ligu, ukoliko klubovi pruže šansu momcima koji su igra-
ma u mlađim selekcijama već skrenuli pažnju. U Litvaniji je
Evropa videla Nenada Miljenovića, Vasilija Micića i Alek-
sandra Cvetkovića, učesnike juniorskog „ol star” meča, ali
ima ih još nekolicina koji samo sistemskim radom mogu da
zakucaju na vrata državnog tima. Jer treba gledati prema
Brazilu 2016, kada nam je voz za London već pobjegao.

M. Stojaković

Ana Joković, potpredsednica KSS, o stanju naše ženske košarke

Rešavanje problema u korenu

Ženska košarka u Srbiji dugo je bila na marginama. To nije tajna. Malo ko je želeo da se ozbiljno bavi njome, a problemi su se gomilali. Po neki uspeh mlađih reprezentativnih selekcija bi podsetio da ipak nije sve tako crno. I nije. Samo je potrebno da neko zasuče rukave.

Upravo to je uradilo novo rukovodstvo KSS. Oformljen je sektor za žensku košarku koji se odmah bacio na posao.

– Posla ima mnogo, ali važno je da svi mi imamo dovoljno energije i želje – prvi je komentari Ane Joković, potpredsednice KSS zadužene za žensku košarku.

Najveći problem je mala baza. Proteklih godina se kao opravdanje za sve neusphe pominjalo svega 1200 registrovanih košarkašica u Srbiji, od toga samo 200 seniorki. Zato je omasovljenje i popularizacija ženske košarke jedan od osnovnih ciljeva Jokovićeve i njenog tima:

– Moramo da vratimo decu košarci – počela je priču prva dama srpske ženske košarke. – Obišli smo dosta mesta, počeli od Pirota, Leskovca, Smederevske Palanke, Novog Sada... U Beogradu je, na Adi, bila velika manifestacija „Ja sam košarkašica“, gde se prvi put okupilo oko 20 ekipa. Sada smo imali i prvi međunarodni turnir u Beogradu. Koliko sam se bavila košarkom, ne sećam se da se nešto slično ranije dešavalo.

Jokovićeva je želela da istakne:

– Nije tačno da imamo samo 1200 košarkašica kao što se pričalo. U Srbiji ima dosta devojčica koje žele da treniraju košarku. Recimo, samo u Pirotu ih ima 200, kao i u Leskovcu itd. Nedavno su me zvali iz Plandišta gde su okupili oko 60 devojčica. Samo je važno da one vide da neko brine za njih, da im posvećuje pažnju, pokloni opremu, s vremena na vreme ih okupi na nekim manifestacijama... Onda će devojčice, umesto da sednu za

kompjuter i odu na internet, uzeti loptu i otići na košarkaški teren.

Druga, ali mnogo važnija stavka na „dnevnom redu“ Komisije za žensku košarku je struka.

– Najveći problem koji smo zatekli je trenerski kadar. Uz organizacije svih ovih manifestacija i rešavanje finansijskih problema, na problemima u struci smo za ovih pet meseci najviše i radili. Tu mora da postoji sistem i on je napravljen. Počev od razvojnog trenaznog centra Požarevcu.

Jokovićeva nam je rekla da je Marina Maljković, selektorka naše seniorske reprezentacije u Komisiji za žensku košarku zadužena za struku, napravila čitavu organizacionu šemu KSS za

praćenje i selektiranje igračica po regionima u Srbiji do 15 godina starosti:

– Koordinator mlađih kategorija KSS je Zoran Tir, operativni koordinator KSS je Snežana Jovanović Popov, koordinator regiona Beograd je Zoran Jovanović, koordinator regiona Vojvodine Milkan Mrđa, koordinator regiona Zapadne i Centralne Srbije Željko Vasiljević, a koordinator regiona Južna Srbija Dragan Ratković. Ovo je prvi put da je napravljena ovakva šema. Svi oni imaju zadatak da u isto vreme naprave treninge za svoje regione, a savezni trening će držati Zoran Tir. Programska šema je napravljena po mesecima, sve do maja.

Od sada će se i mlađe reprezentativne selekcije okupljati češće. Tačnije, kada god to budu dozvoljavale školske obaveze:

– Na sednici Komisije koja je zakazana za 4. oktobar biće izabrani treneri i stručni štabovi svih mlađih selekcija. To radimo, jer želimo da potencijalne reprezentativke do aprila sledeće godine okupimo nekoliko puta, da vidimo na šta možemo da računamo, da bismo u maju i junu, kada počinju sva takmičenja, napravili pravu selekciju.

Sve gorenavedeno ima isti konačni cilj, a to je seniorska reprezentacija. Uz podsećanje da je neodlazak na Evropsko prvenstvo koje se ovog leta igralo u Poljskoj, samo rezultat sunovrata koji je krenuo pre deset godina, posle petog mesta na Evropskom prvenstvu 2001, Jokovićeva je hronološki nastavila:

– Na Evropskom prvenstvu u Grčkoj 2003. godina, kada smo imali drim tim, uz Rusiju najjaču ekipu na Šampionatu, bile smo osme. Ne želim da se vraćam na to, ali mi u glavi stalno stoji taj veliki neuspeh. Dve godine kasnije situacija je bila još gora. Na pripremama smo promenili trojicu trenera, na kraju su iz Saveza na takmičenje sa nama poslali Zorana Kovačića. Tada smo bile devete.

Usledila su dva takmičenja na kojima se nismo dokopali ni četvrtfinala.

– Na Evropsko prvenstvo 2007. smo se teško kvalifikovali, takmičenje završili na 11. mestu. I u Letoniju, dve godine kasnije, smo otišli na mala vrata. Možda bi bolje bilo da već tada nismo otišli na Evrobasket i da smo tada krenuli od nule. Ali, otišli smo i bili poslednji. Definitivni sunovrat smo doživeli 2010, kada niko nije želeo da se odazove selektoru, kada je bukvalno bilo 25-30 otkaza. Ali, moram da pohvalim tih 11 devojaka koje su iznele kvalifikacije, ali nedostajalo nam je sreće. Zbog lošije koš razlike nismo otišli u Poljsku. Svi smo znali da ćemo teško proći dodatne kvalifikacije koje su se igrale u Tarantu.

Marina Maljković, selektorka ženske reprezentacije

Niko neće biti zaboravljen

ogla je da postane poznati fotograf, možda i glumica ili psiholog... Sve je to pokušala i u svemu tome je bila dobra. Ali, ona je odabrala da bude trener. I ne zato što je kćerka jednog od najboljih trenera u Evropi. Više, jer je kao devojčica letnje raspuste provodila na Zlatiboru, u kampu legendarnog profesora Aleksandra Nikolića.

Marina Maljković je u trenerske vode zagazila još kao tinejdžerka. Oživela je „najveći mali klub“, Ušće i učinila ga stabilnim prvoligašem. Dokazala se i u Hemofarmu, gde je osvojila dve duple krune, a trofejni niz nastavila je i u Partizanu – već u prvoj sezoni tim iz Humske je osvojio šampionsku titulu, prošle sezone i duplu krunu. Sve to pre nego što je proslavila 30. rođendan. Sada ima još zahtevniji zadatak – u njenim rukama je reanimacija ženske košarke u Srbiji. Tu misiju je počela već u maju, kada joj je kao članu Komisije za žensku košarku poverena struka, a nedavno joj je poveren i naš ženski nacionalni tim. Reklo bi se logično, pa i očekivano.

Prve korake na novoj funkciji je obavila. Krajem godine na okupu ćemo videti našu seniorsku reprezentaciju, ili barem jedan njen deo:

– Još nije sto odsto definisano, ali želja mi je da za Memorijal „Gordana Bogojević“, krajem decembra, napravim prvo okupljanje kostura reprezentacije, da vidimo kako će to da izgleda – počela je priču Marina Maljković. – Veoma je teško sada pričati o tome, jer želim da vidim što više kandidatkinja. Nisu mi bitne godine, niti reprezentativni staž, već prosto kako devojke igraju i šta se dešava sa njima u klubovima.

Maljkovićeva je dodala da će se više o svemu znati na kraju polusezone:

– Treba da vidim sve te devojke. Moramo dobro da pročešljamo sve lige, kako neka od igračica ne bi bila zaboravljena, ili da ne bismo nekoga propustili. Pošto ima dosta kandidatkinja, mislim da će biti i mnogo iznenađenja, iz domaće lige, ili neka od mladih igračica. Zato želimo da napravimo to okupljanje u decembru, da ne bude sve na brzinu i na prepad, pa da nešto ne stignemo da uradimo u maju ili junu.

O prvoj sledećoj akciji naše reprezentacije, Maljkovićeva još ne razmišlja:

– To je sve još jako daleko, iz prostog razloga što mi još nemamo tim. U ovom trenutku sastav ženske seniorske reprezentacije je nepoznanica. Nemamo ni širi, a ne neki konačni spisak. Sada krećemo u ozbiljnu akciju praćenja svih kandidatkinja za nacionalni dres, kako bi sve dobile šansu. Na taj način ćemo videti i da li je neko prethodnih godina propušten.

Selektorka je najavila i da će na prvom okupljanju u decembru predstaviti i svoj stručni štab i dodala da ne razmišlja o mogućim otkazima koji su, izuzimajući poslednju akciju, bili česti u ženskom nacionalnom timu:

– To sam rekla i na zvaničnoj promociji, apsolutno ne razmišljam o otkazima. Marina Maljković će poziv uputiti jednom i nikada više. Mlada reprezentacija će ove godine biti filter za prvi tim. Imamo i jako talentovanu juniorsku selekciju. Ipak, važniji od svega je uspostavljeni sistem gde će se jasno pratiti sve, od Požarevca do seniorske reprezentacije. To naravno ne znači da ću ja ili bilo ko pisati trening treneru kadetske ili neke druge selekcije. Ali, ne može kadetkinja da ne zna šta rade juniorke. Biće kao u školi, ići će se iz razreda u razred. Zna se gde šta treba da se nauči i da se ide napred do samog vrha. Sve to mora da bude povezano.

Nismo ih prošli i sada je prilika da se zaista krene od početka. Ako ništa drugo, nova selektorka je u boljoj startnoj poziciji od prethodnika, jer ove godine nije bilo nijednog otkaza.

– To je posao selektorke, ali ne vidim razlog zbog kojeg bi u buduću bilo problema sa otkazima. Posebno kada se vidi kakva je pažnja sada posvećena košarkašicama. Sada će sve selekcije imati vrhunske uslove od saveza, za ostalo biće potrebno i malo sreće. Seniorke čekaju teške kvalifikacije, šest grupa po pet ekipa, od kojih šest prvoplasiranih i četiri drugoplasirane idu dalje. Biće ogroman uspeh da se prođu kvalifikacije. Ali, ja sam optimista – zaključila je Ana Joković.

Problem sa terminima

Potencijalni problem za seniorsku reprezentaciju, koji se odražava i na domaću Ligu, moglo bi da bude to što iz FIBA Evrope još nisu odredili termine kvalifikacija za Evropsko prvenstvo 2013. u Francuskoj.

– Ne možemo da napravimo raspored Lige, jer ne znamo kada će se igrati kvalifikacije za Evropsko prvenstvo. Vodimo se time da će kvalifikacije startovati 6. juna. A, može da se desi da to bude avgust i septembar. Ali, najvažnije od svega je da imamo dovoljno vremena za pripreme, da igračice pre dolaska u reprezentaciju imaju vremena i za odmor, da one iz inostranstva dođu na vreme... Da ne bude kao što je bilo ove godine, 17. aprila se završila liga, 1. maja krenle pripreme, a 6. juna kvalifikacije koje su se igrale svaka tri dana.

Prolazna ocena za juniorke

Ana Joković je napravila i kratku analizu učinka svih reprezentativnih selekcija tokom leta:

– Kada smo u maju preuzeli ovu funkciju, već su bili određeni treneri svih selekcija, igračice... što je uz male korekcije ispraćeno. Seniorke su prošle kako su prošle. Mlada reprezentacija je po mom mišljenju, takođe, doživela neuspeh. Morala je u Novom Sadu da osvoji medalju. Za juniorsku selekciju mogu da kažem da nije imala sreće, u toj odlučujućoj utakmici protiv Švedske zaista smo imali loše suđenje, a za kadetsku reprezentaciju je dobro što je ostala u „A” diviziji, s obzirom na probleme sa povredama.

Jednak tretman i odgovornost

Potpredsednica KSS je podsetila da u prethodnih 20 godina koliko se bavila košarkom, u KSS nije postojao ženski sektor niti funkcija „potpredsednik za žensku košarku”:

– Sada imam svoju komisiju koja je izuzetno agilna. U njoj su Snežana Popov koja je zadužena za teritoriju Vojvodine, Dragan Ratković koji je zadužen za Jug i Istok, Sonja Petrović, zadužena za međunarodne odnose, Olja

Krivokapić, jedna od naših najboljih organizatorke u poslednjih 10 godina, te sjajan sportski radnik i sekretar za sport u Opštini Rakovica. Tu je i selektorka Marina Maljković, koja je zadužena za struku.

Jokovićeva je dodala:

– Moram da izrazim veliko zadovoljstvo, jer mogu da radim normalno. Imam ista prava i snosim svu odgovornost kao i svi drugi potpredsednici KSS. Mogu da budem zadovoljna što se tiče ophođenja novog rukovodstva prema ženskoj košarki. Za ovih pet meseci nisam naišla ni na jedan problem, šta god sam tražila bilo je odobreno.

Posebna želja – usavršavanje trenera

Želja košarkaške Srbije je da ženska reprezentacija ode na Evropsko prvenstvo 2013. u Francusku, pa i da se korak po korak vrati na staze stare slave. Ali, osim te, Marina Maljković ima ambiciju više.

– Iskrena mi je želja da u ove četiri godine koliko mi traje ugovor sa Savezom, izbacimo barem petoro dobrih trenera u ženskoj košarki. Biće tu dosta mladih, sposobnih ljudi, sa velikom energijom koji žele da rade u ženskoj košarki i kojima to nije usputna stanica niti privremeni posao, već koji su se tako opredelili ili su se prebacili iz muške košarke, kao što je slučaj, na primer, sa Igorom Polanekom.

Globalni plan ispunjen

Iza nas je, možemo reći, delimično uspešno leto kada su u pitanju naše mlađe ženske selekcije. Juniorke su na Evropskom prvenstvu u Oradei, stale na „pola” koša od polufinala, na kraju završile kao osme, dok su kadetkinje suočene sa brojnim problemima sa povredama na kontinentalnom šampionatu u Kaljariju morale u borbu za opstanak u „A” diviziji. Na kraju su uspele da sačuvaju elitni status.

Sumirajući utiske iz reprezentativnog leta Zoran Kovačić, koji je selektirao oba tima, a vodio juniorke, istakao je da je „globalni” plan ispunjen.

– S obzirom na malere koje su imale kadetkinje, da su se sve igračice od kojih se očekivalo da budu u prvoj postavi tokom sezone povredile, da smo igrali bez bekova kao što su Zekovićeva, Radovićeva, Rodićeva, da nismo imali prvog centra Tamaru Nović, osnovni cilj i zadatak je bio da ostanemo u „A” diviziji i to smo uspeali da uradimo. Istina, uz tešku muku, ali domaći zadatak je ispunjen.

Što se tiče juniorki, plan je bio da budemo između petog i osmog mesta, što bi bio bolji rezultat od nekoliko poslednjih, kada smo završavali ispod desetog mesta.

– Ove godine smo, u odnosu na Evropu, napravili pomak – istakao je Kovačić. – Imali smo izvanrednu šansu da se plasiramo u polufinale. U odlučujućoj utakmici protiv Švedske, vodili smo 39 i po minuta, ali pogotkom u poslednjoj sekundi smo poraženi. Posle toga smo pali, jednostavno nismo uspeali da se vratimo. Izgubili smo

preostale dve utakmice, zauzeli osmo mesto i završili na donjoj granici od onoga što smo planirali.

I pored svega, Kovačić kaže da možemo da budemo zadovoljniji:

– Osim što smo napravili određeni pomak, uložili smo u tim za sledeću godinu. Od 12 igračica koje su išle na juniorsko prvenstvo, čak sedam može da igra i sledeće godine. Podmladili smo reprezentaciju, od tih sedam godinu dana mlađih, tri su bile u prvoj petorci. Tako da sledeće godine od juniorske selekcije očekujemo bolji plasman, pa čak i da se umeša u borbu za medalje.

Osim toga, prvi put u juniorskoj selekciji su bile tri devojčice iz dijaspore:

– Milica Tošković već treću godinu dolazi iz Amerike – podsetio je Kovačić. – Sada su tu bile Anita Bošnjak iz Belgije i Nina Hadžibabić, koja takođe živi u Americi, a 1994. je godišta. Nju smo vodili na neviđeno, jer nije mogla da se priključi pripremama od starta, došla je tek nekoliko dana pre polaska na Evropsko prvenstvo. Ispostavilo se da ima kvaliteta i mnogo će nam značiti sledeće godine ako bude prošla kompletne pripreme.

Takmičenja u Oradei i Kaljariju tačno su pokazala šta je osnovni problem naših košarkašica:

– Mi nemamo dovoljno snažne, a posebno ne dovoljno brze igračice. Savremena košarka počiva na snazi i brzini, tu smo nažalost dosta hendikepirani. Za vreme priprema radimo na tome, ali to mnogo više zavisi od rada u klubovima tokom godine. Recimo, neke igračice prvi put uđu u teretanu kada dođu u reprezentaciju. Igračice su ove godine na pripreme došle totalno nespreme. Neke od njih dva meseca bukvalno nisu pipnule lop-

tu. Zato smo morali da budemo vrlo pažljivi i obazrivi, čak smo predviđeni plan i program smanjili za 35 odsto.

Kao model na koji bi naše mlađe selekcije mogle da se ugledaju Kovačić je istakao:

– Recimo, ekipe Francuske, Španije, Belgije, Rusije, čak i Holandije i tokom sezone treniraju zajedno, idu u istu školu i kao klub u svojim zemljama igraju Prvu B ligu. One na Prvenstvo Evrope dođu, ne kao reprezentacija, već kao klub, spremne i taktički i tehnički... A, mi sa 60 i nešto treninga treba da popravimo snagu i brzinu i da postavimo kolektivnu taktiku, što je jako teško. Posle svega s takvim ekipama imamo snage da se „rvemo“ i nosimo 30 minuta. To je osnovni problem.

Ali, i taj problem ima rešenje:

– Očekujem da će se dolaskom novog rukovodstva KSS i novih članova Komisije za žensku košarku to promeniti. Već je krenulo na bolje. Predviđeno je da se potencijalne reprezentativke okupljaju tokom godine, po tri – četiri dana, gde će biti postavljeni osnovni postulati odbrane i napada. Samim tim, kada devojke budu došle na završne pripreme, imaće pojma o onome šta i kako treba da se radi. A, daćemo im i određene smernice, šta i kako treba da rade, kako bi i fizički bile spremne kada počnu pripreme. Ne kao alibi, već živa istina, često se pominje da je u mlađim kategorijama od osvajanja medalje važnije „izbaciti“ što više potencijalnih seniorskih reprezentativki.

– Mislim da u ovoj ekipi ima par igračica koje za godinu-dve sigurno mogu da budu u najširem izboru kod Marine Maljković za „A“ tim – rekao je Kovačić.

Biljana Kostreš

Naše mlađe selekcije na šampionatima tokom leta 2011

Samo studenti zlatni

pored naše A selekcije koja je vodila teške borbe na Evropskom šampionatu u Litvaniji, ni naši mladi košarkaši različitih godišta nisu imali ovog leta mnogo vremena za odmor. Evropski, Svetski šampionati, Univerzijada, EYOF, smenjivali su se kao na traci, pružajući svim ljubiteljima košarke veliko zadovoljstvo i uzbuđenje ali i Košarkaškom savezu Srbije pravi uvid u trenutno stanje naših selekcija otkrivajući sve prednosti i mane naših mladih selekcija sa tačnim pokazateljima u kom pravcu treba ići dalje u radu sa mladim nadama.

Reprezentacija do 20 godina igrala je u julu Evropsko prvenstvo u Bilbao. Iako se od ove selekcije dosta očekivalo, Srbija je zauzela tek 13. mesto, doduše odigraši nekoliko odličnih utakmica i zabeležila čak sedam pobeda što bi na nekim drugim prvenstvima bilo dovoljno čak i za finale, ali u ovakvom sistemu ništa više od „bak-suznog“ 13. mesta. Selektor Aleksandar Džikić je bio svestan realnosti:

– Da mi je neko pre početka Evropskog prvenstva rekao da ćemo ostvariti sedam trijumfa, dva puta pobediti Litvaniju i Hrvatsku, jednom Rusiju i zauzeti 13. mesto, iskreno ne bih mu poverovao. Iz svega ovoga moramo izvući velike pouke, jer sigurno da je moglo mnogo bo-

lje. Saznali smo nešto više o ovoj generaciji, videli na koje igrače možemo da računamo u seniorskoj reprezentaciji – rekao je Džikić.

Mnogo uspešnija bila je selekcija do 19 godina koja je na Svetskom prvenstvu u Letoniji osvojila srebrnu medalju, izgubivši u finalu od sjajnih vršnjaka iz Litvanije sa 85:67. Sjajnu generaciju Drenovca, Bogdanovića, Cvetkovića, Vujoševića i ostalih predvodio je Dejan Mijatović:

– Na početku nije bilo previše optimizma, ali smo se dogovorili da radimo naporno i pokažemo kako se brane boje Srbije. Mislim da smo premašili sve planove. Mnogo igrača smo izgubili jer im u ovom, najvažnijem periodu, nije posvećivano dovoljno pažnje. Košarka danas traži igrače koji mogu da deluju na više pozicija, i ako se tome prilagodimo, stvorićemo ne samo mnogo reprezentativaca, nego i igrača za NBA.

Sjajan uspeh i takođe srebrnu medalju osvojili su i reprezentativci do 18 godina na Evropskom prvenstvu u Poljskoj, posle poraza u finalu od Španije 71:65. Micić i Miljenović izabrani su u idealnu petorku šampionata, a selektor je bio Marko Ičelić:

– Lako je pričati posle utakmice, poznato je da su svi generali kad se bitka završi. Ne mogu da se oslobodim utiska da smo mogli da dobijemo utakmicu i dođemo do

zlatne medalje. Ponovo su nas skupo koštala slobodna bacanja, koja loše izvodimo tokom čitavog šampionata. Španci su izveli čak 30 slobodnih bacanja i bili veoma precizni. To je presudilo. Uprkos svemu, čestitke igračima na sjajnom radu, više od dva meseca smo se naporno pripremali, igrali su sjajno i ponašali se na samom šampionatu. Velika zahvalnost i svim članovima Stručnog štaba, bili smo jedinstveni u svim situacijama i zajedno stigli do srebrne medalje – rekao je Ičelić.

Selekcija do 16 godina koju je predvodio Saša Nikitović na Evropskom šampionatu u Češkoj zauzela je tek 9. mesto pobedivši Italiju sa 83:75. Pred Ristićem, Rebićem i ostalim momcima je još dosta rada: – Bila je veoma teška utakmica. Obe ekipe su bile psihički i fizički dosta ispražnjene. Bili smo motivisaniji, više želeli pobjedu i uspeli da slavimo na kraju. Svesni smo da smo mogli više, da imamo kvalitet i talenat koji vredi više od devetog mesta na šampionatu. Povrede, sportska sreća i najsitnije nijanse su uticale da se ne plasiramo u četvrtfinale i borimo za jednu od medalja. Bez obzira na sve, tvrdim da ova generacija igrača mnogo vredi, što će dokazati na sledećim takmičenjima – zaključio je Nikitović.

Univerzitetska ekipa koju je sa klube u dalekoj Kini predvodio Luka Pavićević nastavila je zlatni niz, odbraniвши najsajjniju medalju osvojenu pre dve godine u Beogradu: – Pred nama je bio težak zadatak da ponovimo uspehe prethodnih generacija koje su redovno završavale na pobjedničkom postolju. Imali smo odlične uslove za pripreme, ali su nam nedostajale trening utakmice. Prema prvobitnom rasporedu očekivali smo dve lakše utakmice na startu takmičenja, što smo videli kao priliku

da se još bolje uigramo. Međutim, otkazivanjem učešća selekcije Južnoafričke Republike, promenjen je kompletan raspored odigravanja utakmica. Morali smo odmah na startu da igramo protiv najjačih rivala Australije i Kanade. Bile su to bukvalno kvalifikacione utakmice. Formu smo dizali iz meča u meč, bili najbolji u duelima koji su odlučivali o medaljama. Ubedljivo smo savladali na putu do zlata Nemce, Ruse i Kanadane. Na svakoj utakmici, ali i van terena, svi igrači i članovi Stručnog štaba ponašali su se izvanredno, na pravi način reprezentovali našu zemlju i srpsku košarku. Zbog toga zaslužuju sve pohvale i čestitke – rekao je Pavićević čiji momci poput Dragovića, Ljubičića, Jeremića, Birčevića predstavljaju istinske nade naše košarke.

Još jedna selekcija okitila se medaljom ali srebrnom i to ona koja je predstavljala Srbiju na Olimpijadi mladih – EYOF-u u Turskoj, posle poraza u finalu od Litvanije 86:79. Davidovca, Jugovića, Simovića i ostale talentovane momke sa klube je predvodio Vanja Guša: – Srebrna medalja je veliki uspeh. Ponosan sam na igrače, ali, realno, namerili smo se na boljeg protivnika. Važnije od svega je da u ovoj selekciji ima nekoliko igrača koji će u budućnosti uspešno braniti boje reprezentativnih selekcija – izjavio je Guša.

Dakle, jedno zlato, tri srebra, jedno deveto i jedno 13. mesto su rezime ovogodišnjih reprezentativnih takmičenja naših mladih selekcija. Uspešnima čestitke i želja da nastave tim putem, a manje uspešnima opomena da se više i bolje radi sa mladima u godinama njihovog sazrevanja kako bi se niz upeha naše košarke i dalje nastavio.

Božidar Manojlović

Svetislav Pešić ponovo među crveno-belima

Podržavam projekat crveno-belih i FMP

h oće-neće-hoće! Na sreću naše „kraljice igara”, o navijačima Crvene zvezde i da ne pišemo, Svetislav Pešić se posle dve godine pauze vratio među Srbe. Čak je sa novim-starim učenicima u vreme priprema na Zlatiboru uz veliku crveno-belu tortu proslavio 62. rođendan (28. avgust). Ističe da mu je ideja vodilja za povratak bila da jednog dana sa Zvezdinim mladićima, od kojih su mnogi ponikli u FMP, zaigra u Evroligi, a da mu je puna „Marakana” na fudbalskom meču Crvena zvezda – Ren u kvalifikacijama za Ligu Evrope pomogla da ubrza odluku i prihvati ponudu novog predsednika „novog” kluba Nebojše Čovića. Šta je još bilo presudno da se, ipak, odluči za povratak na Mali Kalemegdan i preuzme Zvezdu?

– Ne postoji samo jedan razlog. Smatram da je ovakav projekat kao što su napravili Zvezda i FMP vrlo interesantan. Jer, srpska košarka mora tako da se organizuje, pošto ovakvim konceptom mladi igrači imaju bolje uslove da se razviju. Druga stvar, Zvezda ima navijače. Ne mogu da kažem da je fudbalska utakmica između Zvezde i Rena bila jezičak na vagi koji je prelomio, ali to je samo ubrzalo moju odluku. Bila je fantastična atmosfera na „Marakani”. Najveća razlika između Zvezde i ostalih klubova u Evropi jeste u tome što ona godinama nema vrhunске rezultate, a 55.000 ljudi je došlo na stadion i svi su bili u crveno-belom. To me je te večeri nateralo da otklonim sve dileme. Zvao sam Čovića i kratko rekao: Prihvatam!

Ipak, podsetimo se šta je bilo pre toga. Jer, prošlu sezonu popularni Kari je proveo u Valensiji. Iako bez pehara, vreme provedeno u ovom klubu kod Svetislava Pešića ima posebno mesto. Proslavljeni trener svoje angažovanje u španskom klubu poredi sa prvim dolaskom u Zvezdu. Motivi su bili isti – da sa otpisanim timom napravi nešto više. I, uspeo je...

– Tih šest meseci u Valensiji su za mene jedno novo iskustvo. Uvek se mnogo ulagalo u taj klub i mene je zanimalo da li je moguće da se sa Valensijom napravi nešto bolje, više. Da se stvori tim koji može da osvoji ACB ligu. Zanimalo me je da li ja mogu da pomerim granice. To je na kraju krajeva bio i jedini razlog što sam 2008, kada su je svi odbili, i mladi i iskusni treneri, došao u

Zvezdu. Interesovalo me je da li postoji mogućnost da napravim nešto bolje – objašnjava srpski trener zbog čega je seo na vruću klupu „narandžastih“.

– Rezultatski mi smo bili vrlo loši i od samog mog početka do kraja rada u Valensiji odigrali smo mnogo „finalnih“ mečeva od kojih nam je zavisila cela sezona. Da smo samo jednu utakmicu izgubili ne bismo otišli na finalni turnir Kupa kralja, ne bismo se plasirali u TOP 16 Evrolige – opisuje Pešić tešku situaciju koja ga je zatekla, ali i napominje da je sve to predstavljalo ogroman izazov za njega. – Uspeli smo u gradu da probudimo košarkašku atmosferu, dvorana je uvek bila puna. Igrali smo sa velikim požrtvovanjem, sa igračima koji daju sve od sebe. Momci su napravili fantastičnu stvar.

Pešić je mimo očekivanja stigao i do završnice plej-ofa ACB lige i Kupa kralja. Izostali su trofeji, ali uspeh nikom ne može da ospori. Prema rečima trofejnog stručnjaka, Valensija veliku zahvalnost duguje i svojoj publici, koja je nosila tim kroz takmičenja. Srpski trener uporedio je to sa podrškom i rezultatima koje Partizan ima u Evroligi.

– Partizanovi rezultati su proizvod atmosfere koja je napravljena na domaćem terenu. Partizan je pobeđivao i u gostima gde nije imao svoje navijače, ali pobeđama kod kuće podizao je samopouzdanje i veru da protivnika može da dobije i u gostima. Publika je, kao i u Zvezdi, najbolji deo Valensije kada se sve sabere i oduzme.

Prioriteti ove sezone, kada ste ponovo na Malom Kalemegdanu sa potpisanim ugovornom na dve godine, plus eventualno još jedna?

– Pre svega, moramo da uredimo prvi tim da možemo da se takmičimo sa svima u Jadranskoj ligi. Ali, tu

Ne bavim se drugima

Kako gledate na nove duele sa Partizanom, koji je i dalje dominantan iako ga ne vodi više Duško Vujošević?

– Ljudi to drugačije gledaju. Neki kažu: „OK, pre dve godine imao si dobre rezultate, ali vas je Partizan pobedio.“ Ja nikada nisam bio opterećen Partizanom. Veoma cenim sve rezultate sportista u Srbiji, prema tome i Partizanu. Ponekad volim da se našalim sa Duletom Vujoševićem, jer mi je simpatičan. Mnogi misle da ja to radim, jer ne mogu da prežalim što smo izgubili od Partizana. Ne, to nije tako, na to i ne mislim. Vujoševića veoma cenim kao trenera, poštujem i cenim njegovu posvećenost košarci. Ostvario je vrhunske rezultate, jer je bio posvećen svom poslu. Istovremeno želim da kažem da se ne bavim drugima. Ljudi koji su uspešni u svom poslu nemaju vremena da se bave drugima. Imam svoj pravac, znam šta želim, šta hoću i čestitaću svakome ko je bolji od nas.

se ne radi samo o prvom timu već i o juniorskom, koji je veoma talentovan. Posebnu brigu ću da vodim o tom delu. Čim sredim prvi tim, intenzivno ću se baviti mladima. Tražio sam i našli su mi stan vrlo blizu „Basketlen-

da" (hala FMP), jer hoću da budem prisutan što više. U ovoj sezoni to su mi, uopšte nama u Zvezdi, sportski prioriteti.

Kako videte narednu sezonu na Jadranu?

– Jadranska liga biće ove godine mnogo jača. Vratilo se Makabi, dok Zagreb sa velikim ambicijama ide u Evroligu. Oni imaju dva najbolja mlada košarkaša u Evropi, Šarića i Hezonju. Imaju sigurnost. To je jedan ozbiljan projekat. Cedevita isto tako dovodi poznata imena, a imaju veći budžet od Zvezde i Partizana. Tu je Olimpija standardno jaka, Cibona se budi, igrače kvalifikacije za Evroligu. Tu je Partizan, koji priprema jak tim za Evroligu, zatim Radnički i Hemofarm.

Može li Zvezda na to da odgovori dovođenjem drugih ekstra igrača?

– Ne može, imamo prostora za inostrana pojačanja, ali će to biti košarkaši sa manjim primanjima. Zvezda, kada je u pitanju ova sezona, neće moći da se meri sa ostalim ekipama. To je realnost. Ove godine ćemo imati najtežu godinu u istoriji Zvezde. Ne zato što je to teško samo po sebi, već zato što su ciljevi Zvezde veliki. Ovu godinu, ako izdržimo, možemo da napravimo igrače da budu bolji, a onda Zvezda može da ide u Evroligu. Ja bih rekao da je odlazak u Evroligu bez pobede u domaćem prvenstvu u Jadranskoj ligi nezamisliv. Ali, kada me pitaju zbog čega sam došao ovde da radim, odgovaram da bih ušao sa Zvezdom u Evroligu.

Od Zvezde se očekuju i rezultati, kako se izboriti s tim pritiskom?

– Zvezda ima potrebu za vrhunskim rezultatima, ima vrhunske navijače, a FMP ima odličnu infrastrukturu i sa-

da to treba objediniti. Ali, treba da budemo strpljivi, pre svega navijači. Za njih sam siguran da će biti kao do sada, odnosno, kao kad sam bio prošli put. Ne bih voleo da se takmičimo sa drugim navijačima, već, ako je moguće, da se bavimo našim timom, a ne ostalima.

U vašem prošlom mandatu na mestu trenera niste uzeli trofej, ali ste promovisali Kešelja i Bjelicu u A reprezentativce. Možemo li sad očekivati neke nove mlade asove?

– Imam leptiriće u stomaku i zbog toga sam jedva čekao da stignem na Zlatibor da uzmem igrače pod svoje, da vidim ko su, gde su. Ne mogu ništa da kažem, znam da su talentovani, ali videćemo koliko žele da vrhunski treniraju. Naši mladi košarkaši moraju da pokažu strpljenje, jer moj dolazak, pretpostavljam, njima znači, ali se ništa neće desiti bez njihovog strpljenja. Oni su kao trska, brzo rastu, ali se brzo i lome.

Mogu li mladi igrači da se nauče toj radnoj disciplini ili je to urođeno?

– Mislim da sve to polazi iz kuće, od vaspitanja. Vidi mu porodicu i odmah znaš odakle je i kakav će da bude. Što mi kažemo: siromašna „patka“ ne pravi vrhunske ljude i igrače. Pri tom, kad kažem siromašna, ne mislim na materijalnu i ekonomsku situaciju. Mislim na aspekt vaspitanja, morala, karaktera. Kada pogledate Bodirogu, Divca, Đorđevića, Danilovića, samo im pogledaj oca i majku i biće ti jasno zašto su bili i još su na vrhu.

Šta je po vama problem kad mladi košarkaši pokažu talenat, ali kasnije ne mogu da postanu vrhunski?

– Ima puno razloga. Ono što je važno i što treba da znaju igrači jeste da se Divac, Bodiroga, Danilović, Đor-

đević ne postaje preko noći. Samo ti igrači znaju šta su sve prošli i šta su uradili da bi uspeali. Treba imati strpljenja. Strpljenje, rad i koncentracija, to je nešto što je najbitnije. Ne možeš ništa da postigneš ako se predaš čim naiđeš na probleme.

Da li se slažete sa činjenicom da kadetska ekipa Srbije nije napravila uspeh na EP, između ostalog, jer su nosioci igre bili košarkašii iz FMP-a, a sada Zvezde, koji su prošle sezone u svom godištu sve ekipe dobijali sa više od 30 razlike?

– Slažem se s tim. Kod igrača imate biološku i hronološku starost. To je zadatak da se odredi gde ti momci treba da igraju. Ako su prevazišli svoju generaciju, nema šta da traže u svom godištu. Verovatno je taj podatak bio jedan od razloga lošeg učinka na EP i zato će oni u sledećoj sezoni igrati za juniore, po ako prođe, prođe.

Ali, onda kadetska ekipa Zvezde neće imati dobar rezultat?

– I ne mora da ga ima. Mi ćemo da pravimo igrače za prvi tim Zvezde i za A reprezentaciju Srbije. To ću ja da radim, tu ću svoj doprinos da dam. Iako sam trener Zvezde, moj doprinos će biti da od tih mladića vrlo brzo neko bude u A selekciji. Ali, prvo moraju da postanu igrači Zvezde!

B. Manojlović

Nedostaje samo olimpijsko odličje

Za one koji ne znaju, Svetislav Pešić je rođen 28. avgusta 1949. u Novom Sadu, a ne u Pirotu za koji ga mnogi vezuju. Međutim, u ovaj grad na jugu Srbije preselio se već sa tri godine i u njemu počeo košarkašku karijeru. Nastavio je u Partizanu (1967-1971) i sarajevskoj Bosni (1971-1979), sa kojom je osvojio titulu klupskog prvaka Evrope 1979. U gradu na Miljacki je okončao igračku i započeo trenersku karijeru (1982-1986), a onda su se ređali klubovi: Alba (1993-2000), Keln (2001-2002), Barselona (2002-2004), Roma (2004-2006), Đirona (2006-2007), Dinamo Moskva (2007-2008), Crvena zvezda (2008-2009) i Valensija (2010-2011).

U bogatoj istoriji Barselone Pešić je prvi trener koji je Kataloncima darivao titulu šampiona Evrolige 2003. godine. Na evrosцени okitio se i titulom Kupa Radivoja Korača sa berlinskom Albom (1995), a osvojio je i Evrokup sa Đironom (2007). Riznici Pešićevih klupskih trofeja treba dodati još osam nacionalnih prvenstava i pet nacionalnih kupova.

Veoma uspešan Pešić je bio u radu i sa reprezentativnim selekcijama. Od 1984. do 1987. bio je trener mlađih reprezentativnih selekcija Jugoslavije. U tom periodu bio je tvorac najtalentovanije generacije koja se pojavila u amaterskoj košarci (Divac, Đorđević, Kukoč, Rađa...), koja je osvajala zlatne medalje na evropskim prvenstvima u kadetskoj i juniorskoj konkurenciji. Takođe, sa istom čuvenom generacijom osvojio je i svetско prvenstvo za juniore u Bormiju 1987.

Sa selekcijom Nemačke, koju je predvodio šest godina (1987-1993), osvojio je prvu i za sada jedinu zlatnu medalju na Evropskom prvenstvu 1993. godine, a za selektora Jugoslavije izabran je 2001. Pešić je sa našim državnim timom osvojio zlatnu medalju na Evrobasketu u Turskoj 2001, kao i titulu prvaka sveta u Indijanopolisu godinu dana kasnije. On je jedini trener koji je osvojio evropska i svetska prvenstva u svim kategorijama. Takođe, jedini je trener koji je osvojio zlatne medalje na šampionatima Evrope sa dve različite reprezentacije – Nemačkom i Jugoslavijom. Nedostaje mu samo još olimpijsko odličje!

Zanimljivo je da je jedini aktivni trener koji je osvojio titulu klupskog prvaka Evrope kao igrač i trener.

Havier Imbroda

Kontra i polukontra

Havier Imbroda je prošle sezone trenirao Real Madrid, tim iz Španske prve divizije. Trener godine 1995. i 1999. trenirao je i Malagu i Kaha San Fernando. Pomoćni trener seniorske reprezentacije od 1995. do 2000. a u sezoni 2001-2002. bio je prvi trener reprezentacije. Na Olimpijadi 1992. bio je pomoćni trener reprezentacije Litvanije

ada bi među svim trenerima, igračima i navijačima sprovedli anketu, siguran sam da bi većina sebe okarakterisala kao ljubitelja kontranapada. Ako bi se anketa sprovedla pre početka sezone, ubeđen sam da bi svi treneri rekli da bi voleli stil igre sa kontranapadom.

Košarka je sinonim brzini i živoj igri, osnovnom aspektu našeg sporta. To je nešto što treba da unapređujemo kad god je moguće jer je kod publike jako popularna. Pre uvođenja podele na 4 četvrtine i napada od 24 sekunde, kontranapad je bio ugrožena vrsta. Timovi su igrali kontrolisanu košarku i prilično usporavali tempo. Kontranapadi su bili retki, ako ih je uopšte i bilo. To je dovodilo do igre koja je bila spora i dosadna. Nova promena pravila pomogla je da igra postane dinamičnija i dovela je do povratka dela svoje brzine. Potpuno oslobađanje brzine još uvek nije u potpunosti postignuto.

A evo zašto. Najveći neprijatelj kontranapada je „taktički faul“, lična koja nije flagrantan faul ali ipak dovoljna da spreči razvoj kontranapada. Ova vrsta faula neizbežno ugrožava igru. Iako se može smatrati vrstom defanzivne strategije, ne dozvoljava da se razvije dobra ofanzivna igra. Po mom mišljenju, takav faul se treba sankcionisati drugačije, kako bi se pokušalo da se potpuno izbac iz igre. To bi omogućilo da se u prilog timova i navijača razvije kontranapad. Ovo će potpunije biti opisano u poslednjem delu mog članka.

zivna igra. Po mom mišljenju, takav faul se treba sankcionisati drugačije, kako bi se pokušalo da se potpuno izbac iz igre. To bi omogućilo da se u prilog timova i navijača razvije kontranapad. Ovo će potpunije biti opisano u poslednjem delu mog članka.

FILOZOFIJA

1. Zadovoljava publiku

Svi navijači vole da gledaju maksimalan broj superbrzih igrača u meču. Možemo se složiti da je kontrolisana utakmica često efikasnija, ali se možemo složiti i da ako se igra samo taj stil, igra će izgubiti najveći deo svoje živosti i iskričavosti.

2. Igrači ga vole

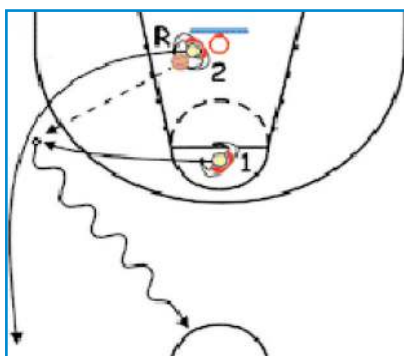
Upitani koji stil više vole, igrači će vam reći da u svakoj mogućoj prilici vole kontranapad.

3. Laki koševi

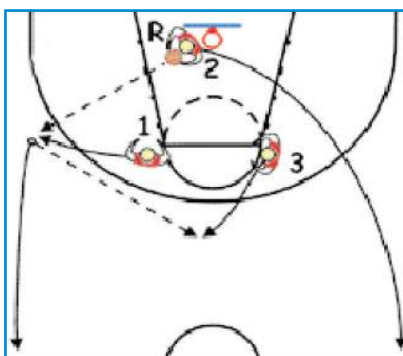
Kontranapad sa sobom nosi veći intenzitet napada i odbrane. Svih 5 igrača mogu biti uključeni i svaki može doći do lakih poena.

4. Rizičan stil igre

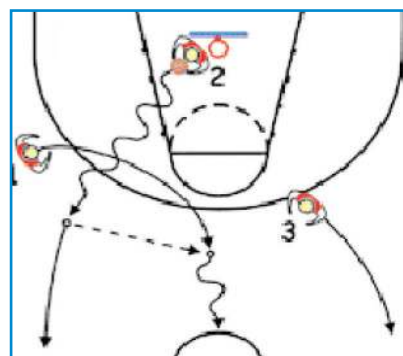
Kontranapad ima svoje mane, prvenstveno veću mogućnost promene poseda lopte. Kada povećate brzinu igre, pod rizikom ste gubljenja kontrole a igrači mogu

DIJAGRAM 1

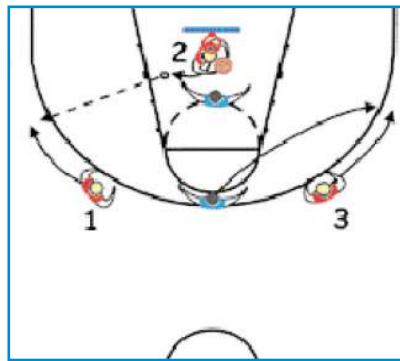
DIJAGRAM 2

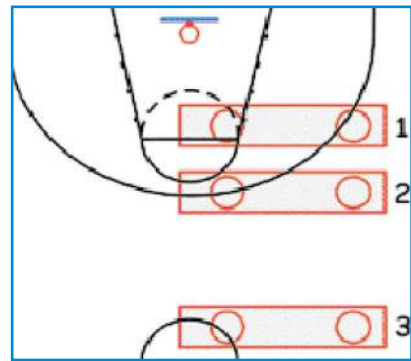
DIJAGRAM 3

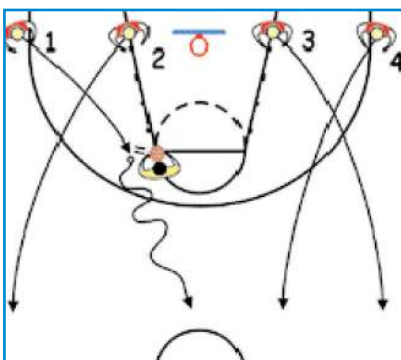
DIJAGRAM 4

DIJAGRAM 5

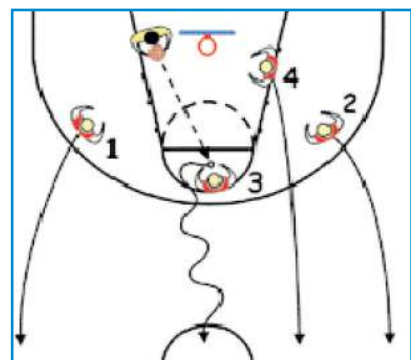
DIJAGRAM 6

DIJAGRAM 7

DIJAGRAM 8

DIJAGRAM 9

imati više promena poseda lopte. Iz ovog razloga neki treneri se plaše da kontranapad uzimaju kao stil igre.

VEŠTINE IGRAČA

Sportske i tehničke veštine igrača su se tokom godina jako unapredile, zahvaljujući evoluciji igre i pojačanim naporima da se uvedu u trening i uvežbavanje. To je omogućilo da se unapredi i tradicionalni kontranapad (koji vodi plejmejker), što rezultuje bržom igrom sa više mogućnosti poentiranja.

Sa spremnijim igračima, visoki krilni igrač koji osvoji skok sada ima mogućnost driblinga i sopstvenog vođenja kontranapada, bez prvog pasa do saigrača. Ovo ostavlja plejmejkeru da popuni prostor na jednom od krila. Istina, ovo sve nije tako uobičajeno, ali sa talentovanim visokim igračima to jeste mogućnost. Imao sam prilike da treniram nekoliko jako talentovanih visokih krila – od kojih je poslednji Pau Gasol, sada u NBA, sa mogućnošću skoka po loptu i vođenja kontranapada. Isto je i kod nekih bekova šutera i niskih krila. Kada imate talenat, treba omogućiti i igračima, osim plejmejкера, da povedu i izvedu kontranapad. U pogledu konfuzije i promena poseda lopte, ovo ne ostavlja tim u većem riziku, ovo se sve može izraditi na detaljnim treninzima.

KAKO SE KONTRANAPAD IZVODI I VEŽBE ZA NJEGOV RAZVOJ

Kada govorimo o kontranapadu, šta igrači najviše vole? Bez sumnje, to je završni deo kontre sa polaganjem,

kratki skok šut ili zakucavanje. Međutim, najvažniji deo kontre je prvi pas. Način na koji je izveden obično je dobar pokazatelj kako će se završiti.

Rani kontranapad

Konstrukcija kontranapada:

1. Različite situacije
2. Izvođenje prvog pasa
3. „Zadobijanje” prostora
4. Razvoj: popunjavanje linija
5. Finalizacija: različite opcije

1. Različite situacije

Volim da gradim kontranapad iz različitih situacija, kao što je npr. nakon defanzivnog skoka, ukradene lopte, pogotka iz igre ili slobodnog bacanja, po mogućstvu s prednošću 2 na 1 ili 3 na 2.

2. Izvođenje prvog pasa

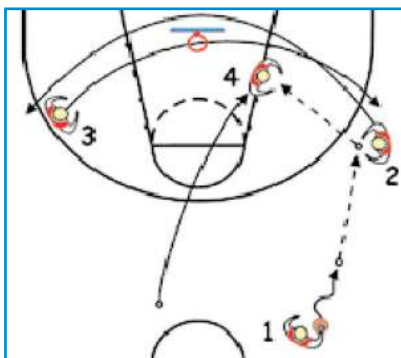
Iako je kraj kontranapada najbolji deo, najvažniji deo je početak. Počinje skokom po loptu, prevažni prvi pas, ubrzanje, popunjavanje linija i vođenje lopte ka košu. Kako bi došlo do nastanka tima koji uspešno izvodi kontranapad, važno je da igrači dobro uvežbaju ove ključne aspekte. Ja volim da koristim serije vežbi koje pomažu usavršavanju prvog pasa i ubrzavaju kontranapad.

Dijagram 1: U igri 2 na 0, nakon skoka po loptu, cilj je da se otvore linije dodavanja. Nakon prijema prvog pasa, igrači se prebacuju u brzo trčanje.

Dijagram 2: To je potpuno ista situacija, ali ovog puta 3 na 0 nakon prvog pasa, gde igrači popunjavaju linije.

DIJAGRAM 10

DIJAGRAM 11

DIJAGRAM 12

Dijagram 3: Opet ista situacija ali u ovom primeru zamislite da su vašem plejmejkeru zatvorene linije dodavanja pa mu je onemogućen prvi pas. Centar, nakon nekoliko driblinga, pomera se u stranu kako bi se oslobodio i izvodi prvi pas iz driblinga. Ovako, plejmejker ne mora da ide iza centra za dodavanje uručivanjem, gubeći tako svoju poziciju i prednost kontranapada.

Dijagram 4: Takođe ista situacija, gde igrač odbrane sprečava prvi pas. Ovo primorava igrače koji primaju pas da se trude da stvore liniju dodavanja.

Dijagram 5: Težina se povećava sa odabirom koga će dva igrača odbrane da pokrivaju. Tada je na igraču koji skače po loptu da pročita situaciju i odabere da li će izvesti prvi pas. Ako vidi da su primači pokriveni on može da vodi loptu, kao na dijagramu 3.

3. „Zadobijanje” prostora

Gde izvodimo prvi pas?

Dijagram 6: Pas se može uputiti na različite pozicije, zavisno od sposobnosti i veština igrača. Postoje timovi kojima za zagrađivanje trebaju svi igrači kako bi došli do defanzivnog skoka. Njihove sportske veštine ne dozvoljavaju nikakvo moguće opuštanje. U ovom slučaju, pas će biti upućen na poziciju 1. Drugi timovi mogu stvoriti prednost primajući loptu dalje uz teren. Zahvaljujući svojim veštinama, oni prvi pas mogu primiti na pozicijama 2 i 3. „Zadobijanje” ovih prostora omogućava napredak u mogućnostima nadigravanja odbrane.

DIJAGRAM 13

DIJAGRAM 14

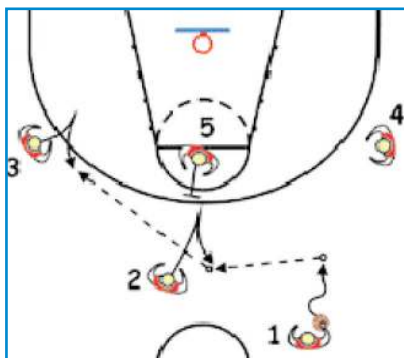
DIJAGRAM 15

4. Razvoj: popunjavanje linija

Dijagrami 7,8 i 9: Postoji nekoliko vežbi koje pomažu odabir prave linije za trčanje u kontru sa određenom disciplinom. Može se izmeniti redosled igrača kako bi prošli svoju pravu liniju.

Dijagram 9: Svi igrači se licem okreću ka treneru koji dodaje loptu do igrača 3, koji vodi kontranapad dok ostali igrači traže svoje linije. Ovo je način pripreme tima na izvođenje onoga što ja zovem „otvoreni kontranapad”. Ovo omogućava timu da iskoristi bilo koju moguću situaciju kako bi igrači izveli kontranapad, uživali u igri i poboljšali svoje veštine. U ovoj seriji vežbi, moraju se uzeti u obzir tri specifična koncepta:

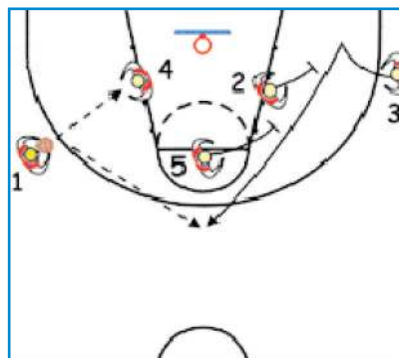
- U nekim od ovih vežbi tokom prvih nedelja vežbanja korišćenje delimično ispumpane lopte omogućava igračima koncentrisanje na dodavanje pre nego na dribling.
- Igrač koji prati kontru iz drugog plana trebalo bi da kad god može trči ispred lopte.
- Ko ostaje iza da spreči kontranapad? Ako tokom kontranapada igrač izgubi loptu ili je protivnički tim odmah ubacuje sa strane da bi izveo svoj kontranapad, igrači treba da budu spremni na tranziciju u odbrani. Igrač 5 (koji je obično najsporiji) treba da bude spreman da na sredini terena preuzme da bi zaštitio svoj koš, dok njegovi saigrači pokušavaju da poentiraju u ranom kontranapadu.

DIJAGRAM 16

DIJAGRAM 17

DIJAGRAM 18

5. Finalizacija: Različite situacije

Dijagrami 10,11 i 12: Možemo da vidimo različite završetke gde ćemo našeg igrača iz drugog plana nagraditi uvek kada je ispred lopte.

Dijagram 10: Završetak polaganjem.

Dijagram 11: Isti završetak ali sa prethodnim utrčavanjem krila.

Dijagram 12: Igrač iz drugog plana menja pravac dugim korakom kako bi primio pas i poentirao.

Polukontra

Počecemo priču o serijama završetaka koji se odnose na ono što mi zovemo „polukontra“.

Dijagram 13: Krilo sa loptom ubacuje loptu unutra i onda, iznutra, premeštamo loptu. U isto vreme, oba visoka igrača pokušavaju da poboljšaju pozicije kako bi primili pas na niskom postu. Igrač 4 ponovo traži loptu a igrač 5 utrčava sa linije tri poena na slabu stranu. Spoljni igrači nastavljaju da održavaju svoje prostore.

Dijagram 14: Pokušavamo da izvedemo pas do niskog posta. Ako ne možemo da dodamo loptu unutra na prvu stranu, možemo da potražimo istog igrača na drugoj strani nakon ukrštenog pika na čeonj liniji.

Dijagram 15: Pošto krila nisu otvorena, plejmejker vodi loptu i zadržava dok 5 postavi pik a onda ulazi unutra. U isto vreme, drugi visoki igrač 4 penje se visoko da primi pas na visokom postu.

Dijagrami 16,17 i 18: Igrač 1 vodi loptu bokom i dodaje na drugu stranu. Ovo ostavlja 2 opcije. Prva je blok na igraču 4 koji onda prima loptu na niskom postu dolazeći spolja. Druga opcija je izvođenje dva uzastopna bloka za jednog od krilnih igrača.

Dijagram 19: Ova opcija može da zbuni odbranu. Igrač 2 utrčava preko igrača 5. Igrač 5 izvodi pick-and-roll sa igračem 1. U isto vreme, na drugoj strani, postojace blok za šutera koji izlazi visoko.

OČUVANJE KONTRANAPADA

Taktički faulovi se moraju kazniti. Želeo bih da vidim sve faulove načinjene u ovoj zoni, dijagram 20, tzv. taktičke faulove – sankcionisane bacanjem plus loptom sa strane. Lako je prepoznati taktički faul. Igrač odbrane

nema nikakvu nameru zaustavljanja kontranapada dobrom odbranom. On ga jednostavno zaustavlja praveći faul koji, iako nije ne-sportska lična, sprečava mogućnost napada da dođe do lakog koša. Dopusajući da taktički faulovi prođu nekažnjeno, igra je suštinski narušena. Ako igrač odbrane načini faul u ovoj zoni s namerom krađe lopte ili sprečavanja kontranapada, bilo bi lako sudijama da zaustave igru. Ako sudije koje trče istom putanjom kao i igrači to smatraju „normalnim“ faulom, onda tim ubacuje loptu sa strane. Za-

DIJAGRAM 19

DIJAGRAM 20

brana taktičkog faula je moj način pokušaja zaštite kontranapada, ključnog dela spektakularne prirode našeg sporta i jednog od najvećih apela navijača. Eliminisanjem ovih faulova, igrači odbrane će svoju igru morati da podignu na novi nivo kako bi se odbranili od kontranapada. A ako je faul načinjen, treba biti adekvatno kažnjen.

Željko Obradović – predavanje sa BCB 2011 (1)

Pick and Roll napad

ono što ja pokušavam ovih par zadnjih godina je da moja ekipa ne proziva napad isključivo za pick and roll ili neku unutrašnju igru, odnosno da se spusti lopta ispod koša. Moja neka filozofija igre u napadu i stvar koja je po meni najvažnija je ta unutrašnja igra i nije bitno koji igrač će igrati blizu koša najvažnije je koliko je on obučan da mi da rezultat, da li će on igrati jedan na jedan ili će protivnička odbrana reagovati na njega i napraviti udvajanje i onda praktično treba imati dobru cirkulaciju lopte i treba postaviti dobrog šutera da bude sam. Najvažnije je dovesti što pre loptu na poziciju gde mislite da imate prednost. Druga stvar je pick and roll igra na 45 stepeni ili na 'kاپici' (pozicija jedan) i treća stvar je izolacija koja se dosta izgubila u košarci u nekoliko prethodnih godina, odnosno nemam više toliko igrača koji su sposobni da igraju jedan na jedan spolja. Naravno ako se napravi izolacija za nekog igrača na bilo kojoj poziciji ne očekujem od ostale četvorice da stoje u mestu i ne pomeraju se. Ono što uvek ponavljam mojim igračima je da bilo kakav blok da naprave je dobar blok, svaka kretnja u napadu bez lopte je dobra kretnja dokle god se poštuju dva pravila: timing i prostor između igrača (spaceing). Bitna stvar je i ne dozvoliti odbrani da dobro rotira i pravi višak igrača.

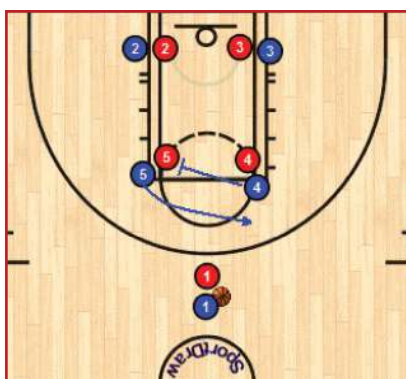
Ranije se pick and roll koristio sam na kraju napada kao neka poslednja opcija mada je u to vreme i odbrana bila uglavnom iskakanjem ili zoniranjem odnosno visoki igrač bi ostajao u 'drop-u'. Naravno da u odabiru svoje

napadačke filozofije morate da imate na umu kvalitet igrača sa kojima raspolažete i pogotovo kada je reč o pick and rollu ko može da ga igra dobro, odnosno mora da poseduje dobar šut za tri poena i ima dobar prodor. Ja sam u nekim svojim razmišljanjima i u razgovoru sa kolegama i mojim asistentima došao do zaključka da će odbrana zbog pomeranja linije za tri poena sve više i više da se povlači i provocira šut. Sve su ređe odbrane iskakanjem i tim nekim agresivnim 'teranjem' od koša. Ja ću vam pokazati napad sa pick and rollom kao i unutrašnjom igrom na sve vrste odbrane.

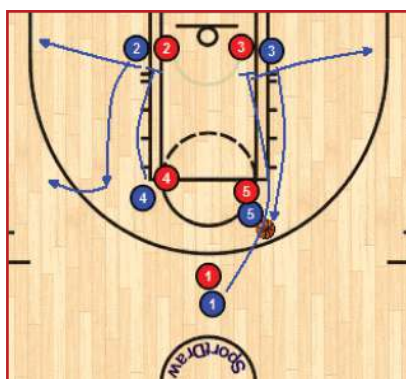
Sve napade koje radim na pola terena pokušavam da radim iz tranzicije. Odnosno na jednu stranu imaju zadatak da daju koš iz tranzicije (prvi prateći, drugi prateći...) a u povratku moraju što brže da se postave za pozicioni napad. Ono što sam ja uspeo sa mojim igračima i na čemu sam insistirao u napadu je da se kreću najbrže što mogu sa loptom i bez lopte i da se postavljaju dobre blokade pa čak i po cenu da se napravi foul u napadu.

Ja sam se odlučio ove sezone da igram pick zato što smatram da mi donosi najviše rezultata u odnosu na protivničke odbrane. Napad počinje tako što četvorka pravi blokadu, petica samo da bi ovaj lakše primio loptu (dijagram 1).

Posle blokade četvorke i prijema lopte petice, mi ulazimo u napad i suština je da se obe strane rade istovremeno. Po datom pasu igrač 1 ide u blok igraču 3 i širi u kornjer, 3 ide na uručnje a igrač 4 ide u blok igraču 2 i četvorka takođe širi u kornjer posle blokade (dijagram 2).

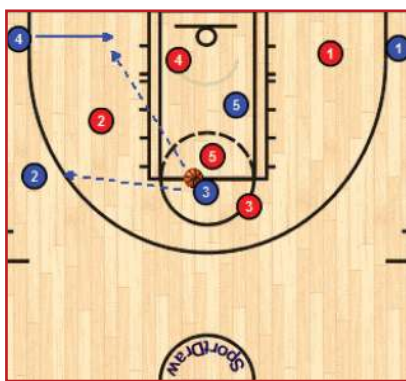
DJAGRAM 1

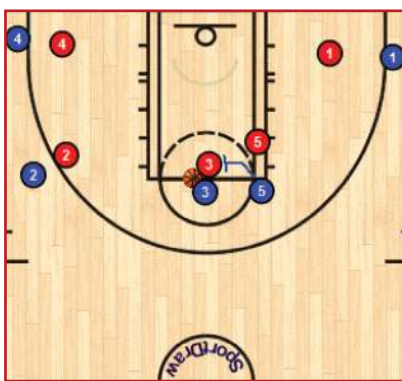
DJAGRAM 2

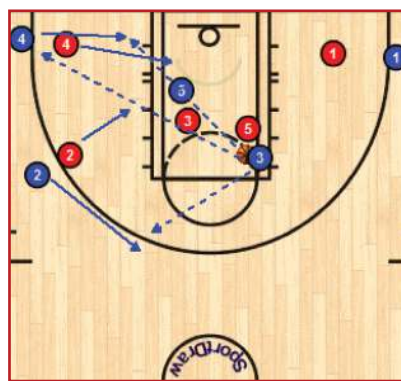
DJAGRAM 3

DIJAGRAM 4

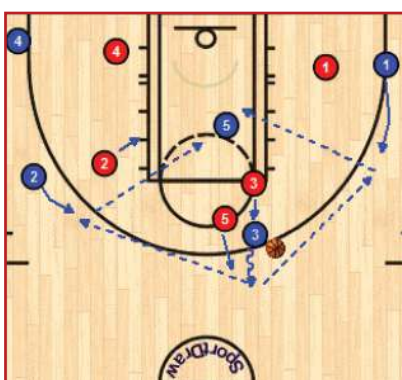
DIJAGRAM 5

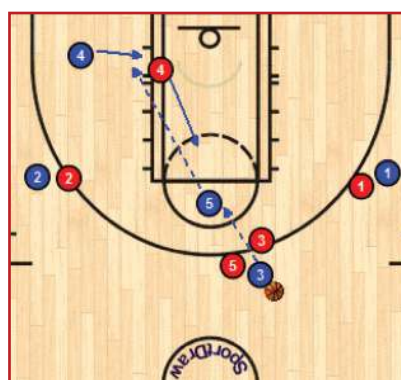
DIJAGRAM 6

DIJAGRAM 7

DIJAGRAM 8

DIJAGRAM 9

Ono na šta igrač broj tri mora da obrati pažnju je kako se igra odbrana na njemu, petica ne sme da se pomera i mora da zaštiti loptu, ako odbrana ide za njim on mora da uzme loptu od petice tik uz telo i da napada koš. U tom slučaju odbrambena petica izlazi na igrača s loptom a moja centar ide ka košu. Najjednostavnije rešenje je lob pas i koš (dijagram 3).

Postavlja se pitanje koji igrač pomaže u ovom slučaju? Ako je to odbrambeni igrač broj 1 u tom slučaju naš igrač 3 mora da izbac i pas u korner na slobodnog igrača 1 koji je sam na šutu, ja ne insistiram da to bude šut za tri može da šutne i za dva. U slučaju da igrač broj četiri izlazi na 5 akcija napadača 3 zavisi od reakcije odbrambenog igrača 2 ako ostane na svom onda napadač 4 utrčava ka košu ako 'zonira' onda ide pas na napadača 2 (dijagram 4).

Najvažnije je da napadač sa loptom prepozna kretanje odbrane i u odnosu na to nađe rešenje.

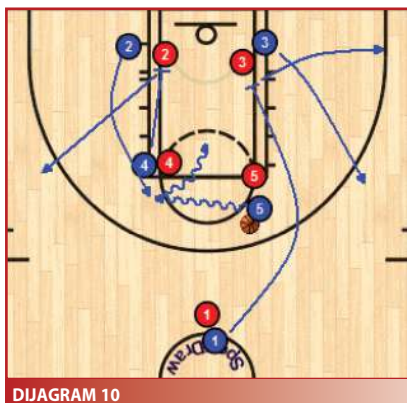
Ako odbrambeni igrač ne prati napadača odnosno ide 'ispod' tražim da petica iz uručenja odmah ide u pick (dijagram 5).

Moje iskustvo je da odbrana posle 2-3 pick brani tako što preuzima. Napadač sa loptom opet mora da reaguje u odnosu na odbranu i kako se ona postavlja. Ako igrač odbrambeni 4 ide da zaustavi napadačka četvorka ili ide na back door ili ostaje na šutu sve to

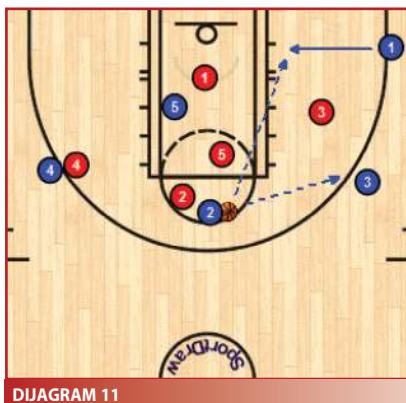
pod uslovom da se odbrambeni igrač broj 2 nije spustio da zaustavi taj pas, ako jeste napadač 2 se pomera ka lopti i traži šut (dijagram 6).

Sledeća situacija je opet u odnosu na odbranu. Ako se posle uručenja dogodi da odbrambena petica ostane skroz u dropu, igrač sa loptom ima zadatak da se povuče nazad i pozove pick iz koga dalje igra. U ovom slučaju peticu, pored toga što ide na zicer, morate da naučite da neki put ostane i u popu na liniji penala i da odatle pogodi i što je još bitnije mora da prepozna gde ide pas kada odbrana pomeri ka njemu, a sigurno hoće (dijagram 7).

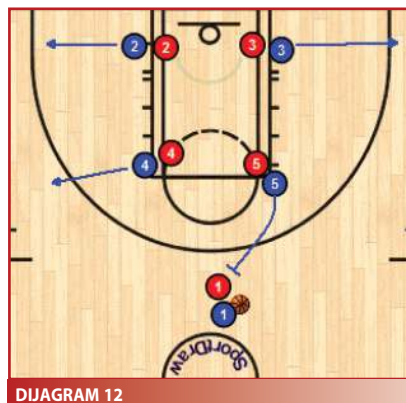

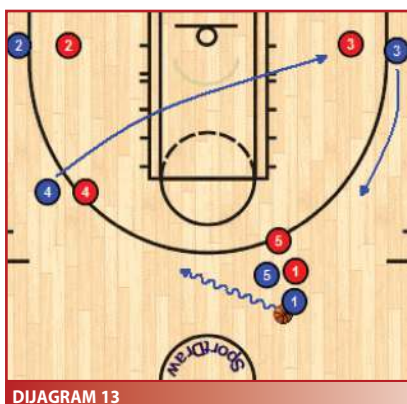
DIJAGRAM 10

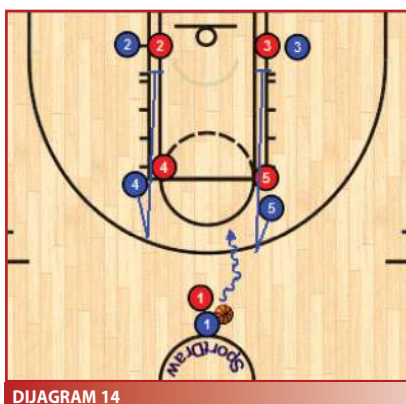
DIJAGRAM 11

DIJAGRAM 12

DIJAGRAM 13

DIJAGRAM 14

či u kornere a trojka se diže na 45 i tako prave prostor za igrača sa loptom (dijagram 13).

Iz ovog rasporeda ima i opcija kada i 4 i 5 fintiraju pick i odlaze u blokade igračima 2 i 3 to je znak za igrača sa loptom da igra 1 na 1 (dijagram 14).

Priradio: **Milan Mitrović**
(nastavak u sledećem broju)

Ako na uručenju dođe do udvajanja ono što igrač sa loptom mora da zna jeste da sa jednim driblingom unazad može sve da vidi, da li će da baci pas na napadača 1 pa preko njega da se napravi prenos na 5 ili će baciti pas na napadača 2 pa preko njega da se napravi prenos to je već izbor igrača sa loptom (dijagram 8).

U slučaju da odbrambena dvojka i jedinica zatvore prvi pas jedna od opcija je da napadač jedan ide na back door ili da petica ostane visoko i primi pas, napadačka dvojka mora da širi. Posle pasa na 5 imaćemo situaciju 2 na 1 (dijagram 9).

Posle nekoliko odigranih napada u bilo kojoj od ovih opcija mi često prozivamo i stranu. Isti je raspored igrača s'tim što napadač 3 ne ide na uručenje već širi na 45 a petica ide na uručenje ali na suprotnu stranu, napadačka dvojka ima zadatak da po uručenju lopti agresivno napadne koš i naravno čita da li se odbrana rotira (dijagram 10).

U odnosu na odbranu napadač sa loptom ima nekoliko opcija i naravno mora da ih prepozna i da na njih reaguje. Ako se zatvori pas na 4 a odbrambena petica ostane visoko na lopti po inerciji jedinica ide na napadačku peticu gde odbrambena trojka ostaje između dva igrača. Napadačka jedinica utrčava ako 3 ne ode na njega ide pas za back door ako izađe ide pas na 3 (dijagram 11).

Desiće se da posle blokade 4 za 5 odbrana igra agresivno i 5 ne može da primi pas u tom slučaju 5 odmah ide u pick jedinici. To je signal za donja dva igrača da rašire u kornere a 4 ide na 45 isto široko (dijagram 12).

Ako odbrana ide ispod picka što će se dešavati petica opet ide u pick. Problem je sada što igrač sa loptom ide na stranu gde su dva odbrambena igrača, u tom slučaju 4 tr-

Prvi put dodeljena nagrada SRPSKI KRIVAK

Krivak Ranku Žeravici

Beogradu je 29. septembra 2011. Udruženje SRPSKI KRIVAK, održalo svečanu aka-

demiju na kojoj je ustanovljena i prvi put dodeljena nagrada SRPSKI KRIVAK.

Simbol Udruženja je kukuruzni klip, stare domaće sorte, koja je u narodu poznata pod imenom

Dobitnici nagrada za 2011. godinu

- prof. dr Žarko Vidović, istoričar civilizacije i umetnosti, likovni kritičar, polihistor, dobrovoljac u Aprilskom ratu 1941. godine i logoraš u Jasenovcu i Narviku (Norveška),
- Ranko Žeravica, proslavljeni srpski, jugoslovenski i međunarodni košarkaški trener,
- prof. dr Predrag Ristić, istaknuti arhitekta i umetnik, doktorirao na Univerzitetu u Gracu 1980. s tezom „Rekonstrukcija preistorijske arhitekture Lepenskog vira”, na Akademiji SPC za umetnost i konzervaciju profesor od njenog osnivanja,
- Velimir Bata Živojinović, najpoznatiji srpski i jugoslovenski glumac,
- prof. dr Jasmina Vujić, poznati i priznati srpski i svetski stručnjak za nuklearnu tehnologiju i prva žena dekan Fakulteta za nuklearno inženjerstvo Univerziteta Berkli (SAD),

Dobitnici nagrada postali su i redovni članovi ovog udruženja.

Na svečanoj akademiji okupio se veliki broj zvanica – akademika, naučnika, profesora univerziteta, stručnjaka, umetnika, privrednika, sportista, novinara.

Osmak ili Krivak. Krivak simbolizuje biološki opstanak - sopstvene vrste i našeg naroda.

Nagrada se dodeljuje jednom godišnje za doprinos negovanju srpske tradicije ili za vrhunska dostignuća u nauci, tehnologiji, privredi, kulturi i sportu, pojedincima iz Srbije i sveta čija su dela međunarodno priznata i poznata i koja su doprinela održavanju tradicije ili povezivanju naše zemlje sa svetom i njenom boljem predstavljanju.

Udruženje SRPSKI KRIVAK afirmiše, promovise i nagrađuje izuzetna dostignuća u oblasti nauke, kulture, sporta, novinarstva, privrede, poljoprivrede i drugih oblasti.

Osnovano je radi druženja slobodnomislećih, obrazovanih i uspešnih ljudi, pod sloganom „Misli srpski - delaj svetski”.

Sasvim je prirodno što se među nagrađenima našao i Ranko Žeravica, naš proslavljeni trener. Nagradu mu je uručio Bata Đorđević, član Udruženja i predsednik odbora za sport. Slavodobitnik Žeravica predstavljen je biranim rečima i video zapisom. Brojni gosti iz sveta košarke, koji su prisustvovali ovom svečanom činu, osećali su se ponosno.

Ranko nije krio svoje ushićenje i zadovoljstvo ovom izuzetnom počašću koja mu je ukazana.

M. Pl.

Moje viđenje – Boško Đokić

Srećno, pa videćemo?

posle polovično uspešnih, letnjih nastupa brojnih srpskih košarkaških reprezentacija, koje ipak nisu u prvi plan izbacile nijedno novo prezime, što je veća šteta nego ostati bez medalje, sledi start 18, uslovno rečeno, najkvalitetnijih domaćih timova u regionalnoj (4) i Košarkaškoj ligi Srbije (14). Šta realno očekivati od sezone 2011/12, a da na kraju ne budu svi „razočarani“?

Četvorka iz regiona (Partizan, Hemofarm, Radnički i Crvena zvezda Beograd) startuje sa relativno izmenjenim sastavima, ali velikim ambicijama. Naglašavam detalje kojih prošle sezone nije bilo: samo Partizan (Evroliga) predstavlja Srbiju u jednom od dva najjača kontinentalna takmičenja, što ne pamtim kada se desilo, a osnovni razlozi su jasni – pomanjkanje finansija, samim tim i kvaliteta (ili je, možda, obrnuto?). Dalje, poslednjih nekoliko godina naši timovi su zauzimali „dvocifrena“ mesta na tabeli (Vojvodina, FMP, Crvena zvezda), što se, cenim, u započetoj sezoni neće desiti: timovi su prilično ojačani (osim Hemofarma) i svi imaju kvalitet da budu u gornjem delu tabele. Nazire se da će dno zauzeti neki od četiri (?) slovenačka sastava...

Srpski šampion, beogradski Partizan, pokušaće da nastavi petogodišnju vladavinu u ovom takmičenju. Trener Vlada Jovanović iskusniji je za godinu (i tri trofeja), sistem ostaje isti – strani igrači na poziciji pleja i „četvorke“. Silno su ojačani snažnim Pekovićem (privremeno) i Raduljicom, tako da će njihova prepoznatljiva igra na centre (na leđa, što bi se reklo) biti još izraženija. Mislim da će i nesuđeni reprezentativac Čakarević biti veoma ubojit na poziciji „tri“, a da će „starsedeoci“ dati puni doprinos. Na bekovskim mestima crno-beli imaju i četvoricu talentovanih igrača (Bogdanović, Jaramaz, Pešaković, Anđušić), od kojih će se, cenim, dvojica probiti u deset igrača koji se rotiraju u igri... Kragujevački Radnički nas, već treću sezonu, oduševljava modelom igre. Novo je da su tim oformili dva meseca ranije nego prethodne godine (što znači da su i finansije na putu stabilizacije), tako da će sam start dočekati spremni. Čini se da će tri faktora uticati da „napadnu“ poziciju broj dva: trofejni trener Miroslav Nikolić, verovatno najbolji plej koji igra u Srbiji – Miljan Pavković i – pet hiljada navijača u Jezeru! Malo li je... Crvena zvezda Beograd (u trenutku pisanja teksta) još ni-

je definisala sastav, ali ima na klupi Svetislava Pešića, jednog od najboljih evropskih trenera, što je, samo po sebi, tera na najviše ambicije. Nedović, Milutinović, Lešić i ostali iz plejade mladih vide ovu godinu kao period konačne (reprezentativne) afirmacije. Uz pridobijanje navijača u Pioniru – biće ih teško dobiti na bilo kom terenu... Hemofarm će (kao i Radnički i CZB) igrati u ritmu jedne utakmice nedeljno, što će biti dobro za mlad sastav iskusnog Željka Lukajića. Čini se da će imati najviše problema na poziciji „jedan“, što i jeste najosetljivije mesto, ali ja ih ne bih otpisao, jer imaju dobar sastav (Jeremić, Šutalo, Savović, Maraš, Pantić...).

Košarkaška liga Srbije, kako ja to vidim, pošto je jako teško (da upotrebim najblaži izraz) iz nje otići rang više, trebalo bi da bude – razvojna liga, gde se mladi produkuju, igraju najtalentovaniji, da se gaji brža igra, poštuje potez više, asistencija, vic, finta, kontra... No, čini se da će se KLS pretvoriti u takmičenje starijih igrača (27 i više godina), dok ne nađu bolji angažman. Naime, za taj tip igrača evropsko tržište maksimalno se sužava, tako da moraju ponovo tražiti domaća rešenja. Dalje, ideja je da se sa sadašnjih 14 KLS smanji za sezonu 2012/13. na 12 timova, što predviđa već krajem marta ispadanje barem tri tima iz prvoligaškog karavana. Posledično, da izbegnu poslednja tri mesta boriće se sedam timova, recimo, a isto toliko će svim silama želeti da bude među prvih četiri, koji igraju Superligu! Dalje, to znači da će se treneri (da bi sačuvali svoja ugrožena radna mesta) oslanjati na iskusnije momke – i radi boljeg plasmana i kao „alibi“ kod ljudi koji vode klubove... Nalazim da mladi moraju i mogu igrati u KLS, pre svega ukoliko se uradi nekoliko stvari: da liga i narednih sezona broji 14 klubova, a da samo poslednji ispada (može se modifikovati da preposlednji i drugi u Prvoj B ligi igraju jedan meč, recimo), zatim da utakmica traje 48 minuta (svaka četvrtina po 12), uz obavezu držanja mladog igrača u igri, ili neki od sličnih modela... Inače, KLS je slabija nego prošle sezone za pojedine timove (nema FMP-a, Novi Sad i Vojvodina su se spojili, pitanje je koliki će kvalitet u kratkom vremenskom roku moći da daju Železničar iz Indije i Smederevo) i brojne igrače – desetak iz Železnika, Sinovec, Đuričić, Birčević, Lučić, Pešaković... No, košarka uvek donese neki novi kvalitet, pre svega igrački, tako da sam siguran da će se to desiti i ove sezone. Srećno svima.

U susret sezoni 2011/2012

Prvoligaši sa nešto izmenjenim klupama

ak četiri nova košarkaška kluba zaigraće u ovom elitnom rangu. Za razliku od nekih ranijih sezona, klubovi se uglavnom, za sada, oslanjaju na stari trenerski kadar, odnosno stručnjake koji su i ranije bili u ovim sredinama

Pauza je za većinu srpskih košarkaških klubova trajala skoro šest meseci, a u oktobru kreće novi prvoligaški karavan, i to u prilično izmenjenom sastavu, jer je tokom leta bilo mnogo najavljenih promena u rangu sa 14 članova koji će biti, izuzimajući NLB ligu, sve ono najvrednije što srpska košarka ima na domaćem planu.

Podsetimo da u sezoni 2011/12. neće biti Vojvodine, Crvene zvezde (!), Crnokose iz Kosjerića i beogradskog Superfunda. Poslednji dvojac je regularno ispao, a ostala dva kluba su na drugi način ustupila svoja mesta. Tako su se pored BKK Radničkog i Radničkog basketa (doskora filijale FMP) u ovom rangu našli indijski Železničar i Smederevo. Naravno, to je prouzrokovalo i mnoge druge pretumbacije u nižim rangovima, što je teško i prebrojati, odnosno pojasniti.

Elem, uz sve to od aprila do septembra menjan je i trenerski kadar, ali ne toliko drastično kao ranije. Većina stručnjaka ostala je na svom mestu, što može da radije i trenersku organizaciju. Ali, vremena se menjaju, pa sigurno je da postoji mogućnost da kroz mesec-dva i ne bude više tako.

Podimo redom! Doajen trenerske struke Milovan Stepandić (57) ostao je veran valjevskom Metalcu. Tim je bitno promenjen, a budžet skresan. Popularni Stepi obećava da će Valjevci opet imati respektabilan tim za visoke domete. Jedan od primera da se i u našoj košarci trener može više godina zadržati u istom timu je i Marko Ičelić, prvi strateg OKK Beograda. Po godinama mladi (32), ali već prekaljeni strateg već četvrtu sezonu predvodiće sa klupe klonfere do novih uspeha. Nešto slično je i u Čačku, gde imaju puno poverenja u Raška Bojića, koji je praktično ponikao u Borcu. I u Pančevu poduže radi Bojan Jovičić (bez licence), a Tamiš je bio jedan od prijatnijih izne-

nađenja ranijih sezona. Doduše, njega će verovatno opet fingirati Zoran Topić?!

Na klupi Mega vizure ostao je Vladan Vukočić da ponovo, po već oprobanoj receptu ovog kluba, gaji nove talentovane momke koji su se, iako po godinama mladi, dokazivali u ovom rangu. U Užicu je nastavio sa radom mladi Miloš Obrenović, koji nosi epitet najmlađeg stručnjaka među prvoligašima. Takođe, u KK Novi Sad na klupi ostaje Siniša Matić, jedan iz plejade trenera koji su imali svoj pravi razvojni put.

Plasmanom u viši rang su sebi obezbedili i u novom prvenstvu, mesto uz aut – liniju Dragan Nikolić i Miloš Pejić. Na Krstu je Nikolić uspesima i prelaskom iz ranga prethodnih godina, ubedio rukovodstvo BKK Radničkog da kontinuitet u radu mnogo znači. Kraljevčanin Miloš Pejić je vodio Radnički basket, doskora pravu filijalu FMP-a, a sad nešto drugačije prestrukturiranog kluba. To će činiti i ubuduće.

Administrativno su postali prvoligaši Železničar iz Indije i Smederevo. U Indiji je Acu Bućina zamenio Ivo Smiljanić. Smederevci su konačno, makar na ovaj način, dosanjali svoj san o Prvoj ligi. Na klupi ništa nisu menjali, tako da je Goran Todorović stručnjak koji ima popriličan

kontinuitet u ovom klubu.

U Slogi, po običaju, domaći treneri se često rotiraju. Prvi tim je napustio Bojan Kusmuk, a na njegovo mesto došao je Zoran Milovanović, jedan od bivših igrača Kraljevčana. U gradu na Begeju takođe promena. Umorio se Zoran Bajin boreći se sa nedaćama i besparicom, a rukovodstvo Proletera poverilo je brigu o seniorskoj ekipi Nikoli Torbici. U Napretku smena stručnjaka obavljena je još potkraj prethodne sezone. Otišao je Raičević, a menjaju ga Bratislav Knežević i Dragan Živanović.

Tako bi otprilike izgledala šetnja kroz prvoligašku trenersku scenu Srbije pred start nastupajuće sezone. Nije isključeno da u poslednji čas dođe do nekih ostavki ili smena. Događalo se to i ranije. Tek kad počne prvenstvo, pa prođe nekoliko kola, krenu porazi. E, to je već neka druga priča!

S. Petrovski

*Siniša Matić ostaje
u Novom Sadu*

Ana Vesković, psiholog asistent na Fakultetu sporta i fizičkog vaspitanja

Psihološka priprema igrača

Može se reći, da je svaki igrač nekada bio oduševljen, a nekada potpuno razočaran svojom igrom. Jedan od najčešćih razloga zbog koga neki igrači dolaze kod psihologa na savetovanje, jeste taj da efikasnije igraju na treninzima nego na utakmicama. Slabljenje koncentracije, kada ruka „zadrhti“ u odlučujućim trenucima igre, nepostizanje šuta iz slobodnog bacanja, osećanje uznemirenosti i treme, nesanica i nekvalitetan san noć uoči utakmice, svima su dobro poznati primeri. Neki igrači žele da postignu uspeh, ali želju ne prati odgovarajuća predanost i posvećenost u radu na treninzima. Pad u motivaciji i nedostatak volje nisu retka pojava. Isto tako, igrač može da igra tako dobro na jednoj utakmici da iznenadi i sebe i trenera, a već na sledećoj, da igra znatno lošije nego obično.

Nedvosmisleno je da će biti uspešan onaj igrač, koji uspeva u većini situacija da pokaže veštine kojima je ovladao i da ispolji svoje sposobnosti. Ovo se ne odnosi samo na vrhunске igračе, nego i na mlade igračе. Kada su igrači relativno ujednačeni prema fizičkim, tehničkim i taktičkim sposobnostima, psihološki faktori postaju odlučujući za postizanje uspeha. Takođe, u odlučujućim trenucima igre ili u situacijama kada su igrači umorni i iscrpljeni, psihološki faktori imaju sve više uticaja na uspešnost na terenu.

Sve češće se govori o značaju psihološke pripreme sportista. Treneri su često skloni da neuspeh sportiste pripišu i opravdaju „psihološkom nestabilnošću“ igračа, tremom, nedovoljnom motivacijom. Međutim, u našoj sredini, psihološka priprema igračа se još uvek nije u dovoljnom stepenu zaživela u praksi. Idealno bi bilo da pored fizičkih, tehničkih i taktičkih priprema igračа, psihološka priprema postane redovan oblik rada sa sportistima iz najmanje dva razloga. Prvi razlog jeste u olakšavanju dostizanja i održavanja optimalnog nivoа igračke efikasnosti. Naime, brojne psihološke karakteristike, ne samo da su značajne za uspešnu igru, već ih je moguće i unaprediti. Drugi osnovni razlog se temelji na činjenici da se pred igračе postavljaju visoki zahtevi, da oni često treniraju na granici psihofizičkih sposobnosti. Psihološka priprema može da deluje kao mera prevencije mogućih problema i

kriza. Psihološka priprema ne obuhvata samo pojedinačne igračе, već može da bude usmerena i na poboljšavanje funkcionisanja tima u celini.

Šta se podrazumeva pod psihološkom pripremom? Psihološka priprema je dugotrajan, planiran proces, sa jasno postavljenim ciljevima, koji se sprovodi sistematski. U psihološku pripremu mogu da se uključe različiti postupci, od psihoedukativnog rada i učenja određenih veština, do savetovanja, terapijskog rada i intervencija u krizi. Psihoedukativni rad, koji se najčešće primenjuje, uglavnom je usmeren na obučavanje tehnikama relaksacije, koncentracije, na razvoj sistema ciljeva postignućа i na razvoj kvalitetne motivacije.

U zavisnosti od faze sportsko-taktičke pripreme, psihološku pripremu možemo podeliti na: pripremu za dugotrajni proces treniranja, pripremu za takmičenje, pripremu za određeno takmičenje i pripremu koja se izvodi neposredno pred utakmicu. Od faze u kojoj se priprema odvija, kao i od konkretnog razloga i potreba igračа, zavisi koji će se ciljevi postaviti i koje tehnike i metode koje će se primeniti. Psihološka priprema za dugotrajni proces treniranja, namenjena je svim selekcionisanim sportistima. Rad se usmerava na razvoj relativno trajnih osobina ličnosti, koje se ispoljavaju dosledno u različitim situacijama, a koje su značajne kako za uspešnost u sportu, tako i za pravilan psihosocijalni razvoj mladih. Na primer, neke od ključnih osobina su: razvoj istrajnosti i predanosti u radu, savesnost, odlučnost, otpornosti na različite izvore ugrožavanja i uznemiravanja, razvoj kvalitetne (intinzičke) motivacije, itd. Psihološka priprema za takmičenje podrazumeva niz postupaka koji su usmereni na formiranje pravilne orijentacije prema takmičenju, koja između ostalog, podrazumeva usvajanje određenih kriterijuma za vrednovanje lične uspešnosti. Naime, cilj svakog igračа jeste da razvije i da demonstrira svoju kompetentnost. Da bi konstantno napredovao, da bi motivacija bila stabilna, veoma je značajno na koji način igrač vrednuje svoju uspešnost. Uvek je bolje kada je igrač usmeren na lično napredovanje i ukoliko svoje postignuće procenjuje u odnosu na svoje prethodno postignuće, nego ukoliko je usmeren na pobedu, bez obzira na rezultat, i ukoliko svoje postignuće poredi sa postignućem drugih. Ovakav stav može da bu-

de izvor brojnih negativnih posledica za razvoj ličnosti a takmičenje može da doživi kao izvor brojnih frustracija. U okviru psihološke priprema za konkretno takmičenje, primenjuju se dodatni, specifičniji postupci koji su usmereni na razvoj uverenosti u svoje snage, određivanje konkretnog i kratkoročnog cilja, kao i razvoja upornosti u dostizanju ciljeva, postizanje optimalnog nivoa aktivacije i poboljšavanje koncentracije. Psihološka priprema koja se sprovodi neposredno pred utakmicu, kada se podrazumeva da je igrač dobro savladao određene metode i tehnike, prevashodno je usmerena na primenu kratkih tehnika namenjenih regulisanju nivoa aktivacije i postizanju dobre koncentracije, koje imaju za cilj prevenciju pojave predstartne apatije i treme ili „predtakmičarske groznice“.

Jednostavnije tehnike psihološke pripreme može da sprovodi sam igrač, neke složenije uz pomoć trenera, dok neke tehnike zahtevaju uključivanje psihologa. Neke od najčešćih tehnika za regulisanje nivoa aktivacije, koje igrač može samostalno da koristi a koje ne zahtevaju prethodnu obuku su: promena sadržaja misli i skretanje pažnje sa brige na sadržaje koji okupiraju pažnju, a ne zamaraju. Na primer, slušanje muzike, vežbe istezanja, masaža i samomasaža. Ove tehnike se ubrajaju u tehnike kratke relaksacije, pogodne su za primenu u različitim situacijama, ali je njihovo delovanje kratkoročno. Od „dubljih“ tehnika relaksacije, najčešće se primenjuju različite vežbe disanja. One su pogodne za primenu u akutnim situacijama stresa. Da bi vežbe disanja bile efikasne, neophodno je da ih igrač dovoljno dobro uvežba. Autogeni trening, hipnoza, meditacija i biofeedback, predstavljaju dubinske tehnike relaksacije. One veoma povoljno utiču i na nivo uzbuđenja i na koncentraciju. Njihovi efekti, ukoliko se dobro savladaju i izvode u dužem vremenskom periodu, znatno su trajniji i intenzivniji. Učenje ovih tehnika zahteva uključivanje psihologa. Pored toga, u okviru psihološke pripreme, primenjuju se brojne tehnike koje služe da se proširi obim pažnje (broj informacija koje igrač može da opazi), intenzitet pažnje (koncentracija), kao i tehnike usmerene na uvežbavanje brzog premeštanja pažnje s jednog na drugi događaj ili na događaje koji se brzo smenjuju.

Koje tehnike psihološke pripreme su najefikasnije? Na pitanje da li je neka tehnika psihološke pripreme manje ili

više efikasna, odgovor nije jednostavno dati. Brojni faktori utiču na efikasnost njihove primene. Prvo, uvek treba imati u vidu lične karakteristike igrača, od uzrasta, preko osobina ličnosti, do različitih stavova koje igrač ima prema svojim sposobnostima, prema sportu uopšte, kao i prema takmičenju. Drugi značajan faktor, jeste razlog zbog kojih se sprovodi psihološka priprema. Rezultati su uvek bolji ukoliko se tehnike primenjuju pre nego što nastane problem ili pad u postignuću, dakle preventivno, nego kada nastane problem. Sledeći značajan faktor jeste opšti stav igrača (i trenera) prema psihološkoj pripremi i prema primeni određenih tehnika. Opšte pravilo jeste, da će tehnike voditi boljim efektima, ukoliko su igrači spremni da ih primenjuju, ukoliko veruju u njihovu korisnost, kada pristanu i odluče da ih primenjuju (ako se ne koristi prisila), odnosno, ako razviju svest o značaju i mogućim pogodnostima rada na ličnom radu i napredovanju. Naravno, za razvoj ovakvih stavova igrača, potrebno je vreme, te je uvek bolje sa psihološkom pripremom početi blagovremeno. To podrazumeva uključivanje u psihološku pripremu za takmičenje, kako bi se razvila osnova

za pripremu za konkretno takmičenje. Konačno, tehnike će dati rezultat, jedino ako su ih igrači dobro naučili, uvežbali i savladali njihovu primenu. Početni uspeh u izvodeњу neke tehnike i njeno delovanje na sportsko postignuće, može da bude mač sa dve oštrice. S jedne strane, može da utiče povoljno na razvoj pravilne motivacije igrača za dalje uvežbavanje i primenu tehnike. S druge strane, početni uspeh može da „zavara“ igrača, da on proceni da vlada određenom tehnikom, a da ne može efikasno da je primeni u stresnim situacijama takmičenja. Više o konkretnim tehnikama pripreme, biće reči u narednim tekstovima.

Sa životne scene otišao još jedan velikan trenerske struke – Dragoljub Pljakić Pljaka

Nema više velikog šarmera

Još jedan od majstora trenerske struke preselio se u legendu! Nedavno, na Vidovdan, preminuo je Dragoljub Pljakić Pljaka, veliki znalac i šarmer po određenju, ali i pravi majstor sa klupe, trener čije je prisustvo ostalo zabeleženo u istoriji nekoliko klubova, i muških i ženskih na ovim prostorima, ali i šire u celoj bivšoj Jugoslaviji.

Popularni Pljaka preminuo je u 73. godini, nije izdržao bitku sa teškom bolešću, koja ga je ophrvla poslednjih meseci. Iza sebe ostavio je mnogo toga, a ponajviše svojim ponašanjem, šarmom i pošalicama, koje se mnogima, ponekad i nisu sviđale. Neki ga nisu upravo zbog toga nisu voleli, ali su ga s druge strane poštovali zbog svega što je učinio.

Pljaka nije baš sa Crvenog krsta, već kako je sam voleo da kaže bliže centru, sa Cvetka. Prešao je Bulevar i zarazio se košarkom, upravo u Radničkom. Kažu da je bio solidan igrač, ali se opredelio za trenersku struku u 28. godini. Sa još jednom legendom, Pivom Ivkovićem drugovao je praktično od mladićkih dana, ali se i danas prepričavaju njihova sitna i krupna začikavanja.

Posle Radničkog trenerska karijera odvela ga je na drugu stranu. Prvo u žensku košarku, u Crvenu zvezdu gde je ostavio dubokog traga. Potom slede valjevski Metalac, sa kojim je postigao istorijski uspeh u ondašnjoj, jakoj ligi SFRJ. To Valjevci i danas pamte, oni stariji. I s poštovanjem izgovaraju njegovo ime, a sećaju sve svih njegovih gafova, druženja i ostalog. Bio je i u Čačku, kao trener Borca. Koliko puta je samo pričao da je najteže raditi u gradu na Zapadnoj Moravi, gore nego u Valjevu. Valjda što svi poznaju košarku i ima milion stručnjaka... Pričaju o njemu i u pančevačkom Dinamu, gde se takođe na klupi zadržao jedno vreme.

Blistave trenutke karijere doživio je sa košarkašicama Partizana. U istoriji ostaje zapisano da je trener koji je doneo prvu i najdražu titulu devojkama crno-belih. O tim danima ostaju sećanja svih devojkama iz ekipe s kojima je ostalo u prijateljskim odnosima.

Radio je Pljakić i u još nekim sredinama, uglavnom kraće vreme. Posle se posvetio edukaciji mladih, obavljajući funkciju šefa za mlade kategorije. Svoj pečat ostavio je u KK Beobanci, odnosno KK Beopetrolu. Ta-

kođe, ostavio je dubok trag i na radu u YUBAC kampu, gde o njemu govore s dubokim poštovanjem. Radio je i u drugim kampovima, nesebično prenoseći svoje ogromno znanje.

Poslednjih godina Dragoljub Pljakić se distancirao od košarke, tvrdeći da za njega nema mesta zbog drugih ljudi, ali i odnosa koje vladaju u našoj kraljici igara. I pozivao neke ljude, ali i pojave u ovom sportu. Prihvatio se dužnosti delegata za mlade kategorije u KSB, po čemu ga pamte i oni mladi naraštaji, od trenera do igrača. Pogotovo njegove pošalice, ali i primedbe, na njemu svojstven način o sistemu rada, ponašanju itd.

Od Dragoljuba Pljakića Pljake oprostili su se oni najverniji poznanici i drugari na prigodnoj komemoraciji u SD Radnički. Kremiran je na Novom groblju, ali uspomena na njega sigurno neće nikad izbledeti. I njegove pošalice sa dozom cinizma, ali i oni drugarski saveti, ne samo o košarci, već i životu.

S. P.

Održan 11. memorijal „Slobodan Piva Ivković“

Pehar Mega Vizuri

poslednjeg septembarskog vikenda održan je tradicionalni, 11. memorijalni turnir „Slobodan Piva Ivković“ i to po svemu kako je to legendarni Piva zaslužio. Finalni susret doneo je pregršt neizvesnosti i uzbuđenja, a pobednik je rešen praktično u poslednjoj sekundi trojkom u korist ek Mega Vizure protiv domaćina Radničkog – 81:80. Dva člana Prve lige Srbije prikazala su dopadljivu igru, uz dobre poteze, akcije i šuteve koji su podigli na noge oko 500 gledalaca u dvorani na Crvenom krstu.

Uz dva naša prvoligaša na turniru su po prvi put učestvovala i dva kluba iz Makedonije, MZT Skoplje i Kumanovo. Pošto su Makedonci doživeli poraze u polufinalu, odlučivali su u međusobnom duelu za treće mesto. Ekipa MZT iz Skoplja je bila uspešnija od Kumanovčana – 87:76. Ekipu iz Kumanova predvodi sa klupe Ljubisav Luković, nekad poznati prvoligaški igrač i trener nekoliko beogradskih klubova. Zanimljivo je da u oba sastava ima po nekoliko igrača sa ovih prostora, koji su uglavnom i vodili glavnu reč na terenu.

Verovatno bi Piva bio ponosan na sadašnju generaciju Krstaša. Klub se stabilizovao, vratio u Prvu ligu, stvorena je respektabilna ekipa. U finalu, kao što je već napomenuto vide-

na je kvalitetna igra za naše uslove. Rezultatska klackalica trajala je svih 40 minuta, a pobednik je odlučen u poslednjem momentu. Da je pobedio i Radnički ne bi bilo nezaslužno, naprotiv. Ovako, završilo se uz srećan ishod na strani Mege.

Dvodnevni turnir bio je, po tradiciji odlično organizovan uz prisustvo velikog broja nekadašnjih asova ne samo Radničkog, već i drugih klubova. Po završetku pehar pobjedničkom timu Mega Vizure predala je kćerka Pive

Sećanja ne blede

I ovom prilikom, porodica i delegacija učesnika turnira i rukovodstva Sportskog društva Radnički, odnosno košarkaškog kluba posetila je grob legendarnog trenera. Počast legendi trenerske struke i najzaslužnijem za najuspešnije uspehe Krstaša pre tri i po decenije odali su polaganjem venaca i cveća njegov brat Dušan, kao i razne generacije kluba i veterani. Prigodnim kratkim govorom prisutnima se na Novom groblju obratio generalni sekretar SD Radnički Mirosljub Damjanović, koji je evocirao uspomene na ovog velikog trenera i čoveka kome su se mnogi divili.

Ivkovića, Nina. Doajen trenerske struke Bora Cenić uručio je ispred Udruženja trenera Srbije pehar Vladanu Vučkoviću, strategu pobednika. Najbolji igrač turnira bio je Branko Milosavljević, a najuspešniji strelac Ognjen Stojanovski, član MZT Skoplja, reprezentativac Makedonije. Oni su, kao i sve ostale ekipe takođe dobili priznanja u vidu pehara.

S. P.

Gordan Todorović,
 stručni saradnik KSS

RTC Požarevac

Završen 15. Razvojno- -trenažni centar KSS

ove godine kao svih prethodnih uspešno je završen 15. po redu Razvojno-trenažni centar Košarkaškog saveza Srbije. U internatu Poljoprivredne škole u Požarevcu na Tulbi boravili su talentovani devojčice i dečaci uzrasta od 11 do 14 godina u periodu od 19. juna do 17. jula 2011. godine. U izuzetnom ambijentu u renoviranom objektu učesnici su imali sav potreban mir i pažnju za ispunjenje svih postavljenih zadataka, a sa glavnim ciljem dobiti vrhunskog ugrača i reprezentativca Srbije. Domaćini su učinili sve kako bi RTC bio uspešno završen.

Tokom godine kroz treninge po regionima Srbije prućene su generacije mladih košarkašica i košarkaša rođenih 2000, 1999, 1998, 1997. godine. U svakoj generaciji svake godine kroz edukativno-kontrolne treninge prođe oko 500 mladih košarkaša, a u RTC su pozvani 72 iz svake generacije. Ove godine u RTC su pozvani igrači i igračice tri najstarija godišta koji su podeljeni u četiri smene radili marljivo sedam dana.

Program rada je obuhvatao školu trčanja, košarkaške treninge, takmičenja, zdravstvena, motorička i psi-

Smene

I smena	19. 6. – 26. 6.	devojčice sve generacije
II smena	26. 6. – 03. 7.	dečaci 1999. godište
III smena	3. 7. – 10. 7.	dečaci 1998. godište
IV smena	10. 7. – 17. 7.	dečaci 1997. godište

hološka testiranja kao i određena tematska predavanja. Košarkaški program je prilagođen uzrastu i obuhvata osnovu košarkaške igre sa akcentom na individualnoj tehnici i taktici. Testiranja igrača sprovedena su

zajedno sa Republičkim zavodom za Sport koji su dali veliki doprinos sa svojom najsavremenijom aparaturom i vrhunskim stručnjacima. Igrači su sve vreme bili pod okom stručnih lica trenera iz svih regiona Srbije kao i lekara koji je brinuo o zdravlju igrača. Ceo stručni tim je dao veliki doprinos uspešnosti posebno motivacija, pažnja i korekcija koju su uz znanje maksimalno ispoljavali. Sigurno je da su i svi treneri, a naročito stažeri iz RTC otišli zadovoljni i bogatiji za nova znanja i iskustva. Učesnici su u objektu koji je ograđen i zatvorenog tipa bili usmereni isključivo na zadatke sa osnovnim principom pravilnosti i maksimalnog zalaganja. Svi su se pridržavali pravila ponašanja RTC kako bi stekli navike pravilnog ponašanja jednog sportiste budućeg vrhunskog igrača.

Devojčice i dečaci su pokazali izuzetnu motivaciju, disciplinu i zalaganje u ispunjavanju zadataka. Vidljivi su pomaci u pravilnom ponašanju, sposobnostima, a posebno u navici za preciznim radom i maksimalnim zalaganjem, razvoju svesti da je našu košarku uvek krasila perfektna individualna tehnika i taktika i želja za pobedama. Posebno mesto zauzima značaj druženja igrača sticanja novih velikih prijateljstava i budućih saigrača u reprezentativnim selekcijama. Svim igračima je posebno imponovala izložba sa svim generacijama, slike iz RTC današnjih vrhunskih igrača naših reprezentativaca i znanje da su svi bili na istom mestu gde i oni.

Na kraju rada svake smene za svakog igrača su izrađeni kompletni izveštaji sa dijagnostikom i prognostikom, a obuhvatali su košarkaške, zdravstvene, motoričke i psihološke izveštaje sa podacima o sposobnostima, procenama i preporukama za dalji rad. Svi izveštaji se prosleđuju klubovima radi praćenja i pravilnog razvoja.

RTC su posetili podpredsednici KSS proslavljeni asovi Ana Joković i Dejan Tomašević, generalni sekretar KSS Andrija Kleut i sadašnja vrhunska igračica nekadašnja ušesnica RTC-a Jelena Milovanović koji su pozdravili učesnike i dali podršku i savete igračima u daljem radu.

Veliki značaj RTC-u daje podatak da je za 15 godina prošlo 20 generacija sa oko 2500 mladih i da su mnogi postali vrhunski igrači i reprezentativci Srbije. To predstavlja veliku satisfakciju u radu i obavezu za daljim unapređenjem temelja srpske košarke.

Janko Tabaković, KK „Skadarlija”

Trener – učitelj života

zamislite da prvi put dođete sa detetom u košarkaški klub i tamo vam kažu:

– Ako imate ambicije da vaše dete bude profesionalni košarkaš, bolje da probate negde drugde.

Upravo to rade u KK Skadarlija. Jer, njima su rezultati u drugom planu. Možda čak i u trećem, četvrtom... Glavno je druženje, stvaranje pravih vrednosti kod klinaca, pravilan razvoj, zdravo okruženje, razvijanje sportskog duha. A sve je poteklo od jednog momka – Janka Tabakovića.

Dvadesetosmogodišnji Zemunac koji je diplomirao na Fakultetu političkih nauka – Odeljenje za socijalnu politiku i socijalni rad, trener je u OŠ „Skadarlija” gde radi na specifičan način sa dečacima uzrasta od 9 do 15 godina. A kada ga pitate šta je to što njegov rad čini posebnim, on nije siguran.

– To drugi ljudi govore. Verovatno zato što je moja filozofija da deca moraju da se bave sportom, da se pravilno razvijaju, ali da uz to imaju druge stvari o kojima razmišljaju, a ne samo da budu profesionalni košarkaši. Ako neko odskoči – hvala bogu, super... Ali, na prvom mestu je druženje i pravilan razvoj – objašnjava Janko Tabaković.

Specifičnost rada KK Skadarlija je i u druženju između dečaka među sobom, ali i sa trenerom.

– Kada odlaze do grada, to čine svi zajedno. Dečaka koji je izvrnuo koleno, svi su posetili. Kada je počinjalo Evropsko prvenstvo, skupili smo se u OŠ „Skadarlija” i gledali našu prvu utakmicu. Na Adu smo išli svi zajedno, ali ne da bismo igrali košarku, već odbojku na pesku. Idemo i u bioskope, deca biraju film. Pripreme su posebna priča. Posle treninga smo imali odlaske na bazen, na Crni vrh... Dve gitare su nosili sve vreme da bi svirali na vrhu, iako smo se peli čak 500 metara!

Trener Tabaković usmerava svoje učenike da postoje i druge sfere života osim košarke...

– Motivisem ih da ne jure samo loptu, tako da neki idu na solfeđo, neki uče gitaru, šah, engleski, francuski, karate... Moja filozofija je da moraju široko da vide život. Ne želim da imamo sedam treninga nedeljno, jer je rizik da većina klinaca ne uspe u košarci. I, šta će onda? Samo jedno od oko 300 dece „prođe”, igra prvu ligu i zarađuje par stotina evra... Naravno, bude i onih koji odu do kraja i budu uspešni. Međutim, zato govorim deci da je škola na prvom mestu. Ali, tu nisam specifičan, to rade i drugi klubovi. Meni na svakom tromesečju donose ocene na uvid. Trojka ne trenira dok se ne popravi, o dvojkama i jedinicima ni ne razmišljamo.

Možda u KK Skadarlija ne jure rezultate, ali oni dolaze.

– Imali smo lepih uspeha, sve to potiče iz timskog rada. Bili smo sa pionirima među najboljih 18 od ukupno 86 eki-

pa! Pri tom, mi smo prava „školska ekipa”, većina dece je iz OŠ „Skadarlija”. Možda će neko da kaže da je ovo smešno, da oni nisu tu da se zabavljaju, nego da treniraju košarku. Ali, mi i dobro radimo. Mlađi pioniri su osvojili srebro na fajnal-foru regionalne lige, ima tu talenata. Ali, smatram da do sedmog razreda nema potrebe da se trenira previše jako, dovoljno je da klinci nauče samo osnovne stvari.

U druženju ne uživaju samo deca. Prema rečima Tabakovića, roditelji su prezadovoljni zbog načina na koji KK Skadarlija utiče na njihove klinge.

– Sama činjenica da nama iz kluba ode jedno, ili nijedno dete po sezoni, a dođe ih od pet do deset, sve govori. Počeli smo sa 10 dečaka pre pet godina, sada ih je 40. Roditelji nisu ambiciozni. Na prvom razgovoru objasnim kakva je filozofija i struktura našeg kluba. Naravno, ako se kod nekoga pokaže talenat, drage volje ćemo ga premetiti u neki drugi klub koji ima veće ambicije. Imali smo dečaka koji je bio daleko ispred svoje generacije, odskakao je. Stvarno je bio jako dobar. Videli su ga i drugi klubovi, pa smo seli sa njim i roditeljima, pričali i pomogli mu u odabiru prave sredine. To je dobro i za grupu, jer on ima više ciljeve od ostatka ekipe.

A ako neko zna kako to može da utiče na ostalu decu, to je diplomirani socijalni radnik.

– Bavim se već dugo i radom sa decom bez roditeljskog staranja pri jednoj nevladinoj organizaciji. Mislim da mi je za posao u klubu mnogo više značilo to vreme provedeno sa decom u socijalnim programima nego trenerstvo zvanje. Što se toga tiče, imam plavu licencu za operativnog trenera. Ali, nikada ne bih mogao da radim u klubu koji ima ambiciju i gleda samo sportske rezultate koji su meni u drugom planu. U prvom su mi deca, da ih učim životu. Veliko je pitanje kada će se kod nas u zemlji spojiti obrazovni i sportski deo. Nažalost, retki su vrhunski sportisti sa diplomom – dodaje Tabaković.

M. Nešović

Priredio:
Čedo Maričić
 viši košarkaški trener

Razne varijante 1-4 napadačkog sistema

Za ovaj broj izbor je pao na veoma popularan napadački sistem 1-4, pa ćemo prikazati nekoliko njegovih varijanti, a originalnu verziju, kao i mnoge druge interesantne teme možete naći na internet stranici www.todaysbasketballplays.com

napadačka opcija 1-4 je popularna već duže vreme i koristi se na svim nivoima takmičenja, a pre svega zbog svoje fleksibilnosti i prilagodljivosti strukturi tima koji je koristi, kao i individualnim kvalitetima i sposobnostima igrača. Mnogobrojne opcije ovog napada pružaju mogućnost svim igračima da „učestvuju u igri“, i da budu aktivni u stvaranju situacije za ostvarenjem osnovnog cilja, a to je postizanje poena.

Varijanta 1

Napad započinje iz rasporeda 1-4 visoko, kao i veći na napada koji će ovde biti prikazani. Igrač broj 2 koristi horizontalnu uzastopnu blokadu koju mu postavljaju saigrači broj 4 i 5 koji se nalaze na vrhu reketa. Igrač broj 3 koji se nalazi na krilnoj poziciji oslobađa stranu. Igrač s loptom, broj 1, driblingom „prati“ igrača broj 2 koji koristi uzastopnu blokadu. Igrač broj 5 se posle blokade otvara ka košu (Dijagram 1).

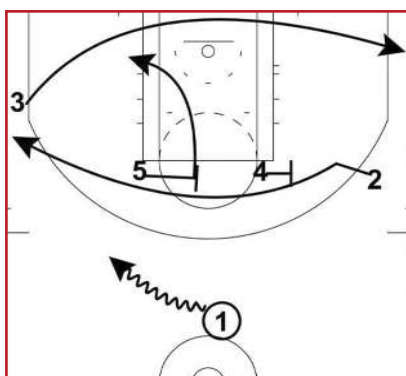
Kada je igrač broj 2 iskoristio blokadu, igrač broj 4 pravi iskorak i postavlja blokadu u leđa za saigrača broj

1, koji se driblingom vraća na suprotnu stranu. Igrač broj 2 se posle blokade otvara u stranu (Pick and pop) (Dijagram 2).

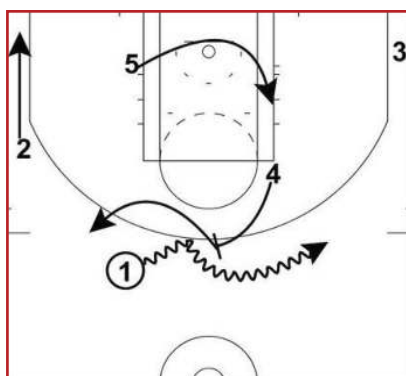
Ukoliko je posle „pick and pop-a“ igrač broj 1 dodao loptu igraču broj 4, a ovaj nije u mogućnosti da šutne na koš, dodaje loptu dalje do igrača broj 2, a zatim ide u blokadu istom igraču (pick and roll) i otvara se ka košu. Igrač broj 5 prati kretanje lopte i svojih saigrača (Dijagram 3).

Varijanta 2

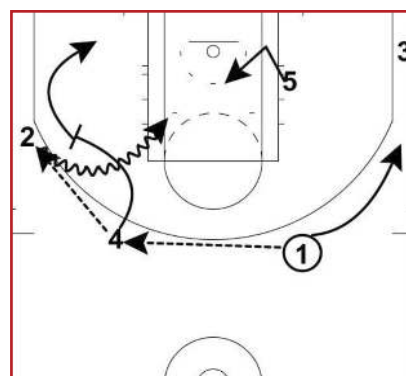
Igrač broj 1 dodaje loptu saigraču broj 2 na krilnoj poziciji, „prati“ pas koji je uputio i ide na uručenje od saigrača kome je dodao loptu. Igrač broj 1 utrčava, tj. dolazi na uručenje uglavnom sa spoljne strane (u zavisnosti od odbrane). Istovremeno, igrač broj 3 utrčava u ugao na opterećenoj strani, oslobađajući time stranu za nastavak akcije. Igrač broj 2 pravi brzo utrčavanje ka košu, navodeći svog odbrambenog igrača na blokadu koju postavlja saigrač broj 4 i očekuje eventualni lob pas ispod koša (Dijagram 4).

DJAGRAM 1

DJAGRAM 2

DJAGRAM 3

Ukoliko to nije prošlo, igrač broj 4 pravi novu blokadu za igrača broj 2 na neopterećenoj strani, koji izlazi na spoljnu poziciju i prima loptu od saigrača broj 1. Ukoliko igrač broj 2 nije u situaciji da izvede otvoren šut, može da odigra 2:2 sa saigračem broj 4 (pick and roll ili pick and pop, u zavisnosti od kvaliteta i sposobnosti igrača broj 4) (Dijagram 5).

Varijanta 3

Igrač broj 1 udriblava na stranu igrača broj 3, uručuje mu loptu i otvara se ka uglu terena. Igrač broj 3 dribla ka centralnoj poziciji i prebacuje opterećenje dodavanjem lopte saigraču broj 2 na suprotnoj strani terena (Dijagram 6).

Igrač broj 3 zatim utrčava ka košu koristeći blokadu koju mu je postavio saigrač broj 4 i nastavlja ka suprotnoj strani gde koristi duplu blokadu od saigrača broj 5 i 1, očekujući pas za eventualni otvoren šut. Igrači broj 2 i 4 igraju pick and roll na suprotnoj strani (Dijagram 7).

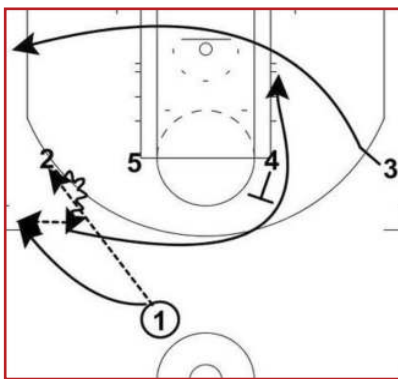
Varijanta 4

Igrač broj 1 dodaje loptu saigraču broj 3 i utrčava ka košu pored igrača broj 5 koji se nalazi na poziciji visokog posta (UCLA cut). Igrač broj 5 se zatim otvara iznad linije za tri poena i prima loptu od saigrača broj 3. Igrač broj 1 se zatim vraća i postavlja blokadu u leđa za saigrača broj 3 koji utrčava ka košu. Igrač broj 5 „prebacuje” loptu do igrača broj 4 (Dijagram 8).

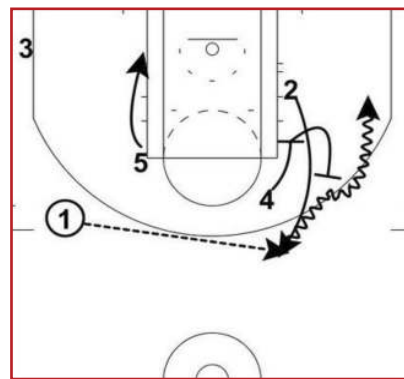
Igrač broj 5 zatim, postavlja blokadu za saigrača broj 1 koji ide na uručenje lopte posle driblinga od strane igrača broj 4. Igrači broj 4 i 5 zatim postavljaju duplu blokadu za igrača broj 3. Igrač broj 1 prodorom pokušava da napadne koš, ali istovremeno mora da prati i kretanje saigrača broj 3 koji koristi duplu blokadu. Igrač broj 2 je zauzeo ugao opterećene strane i očekuje eventualni pas za šut za tri poena ukoliko njegov odbrambeni igrač krene na pomoć prilikom prodora igrača broj 1 (Dijagram 9).

Varijanta 5

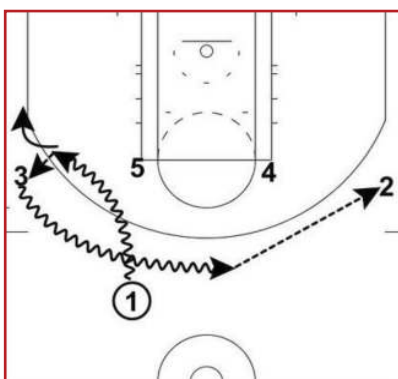
Igrač broj 1 dodaje loptu saigraču broj 2 i utrčava ka košu koristeći blokadu od saigrača broj 4 (UCLA cut).

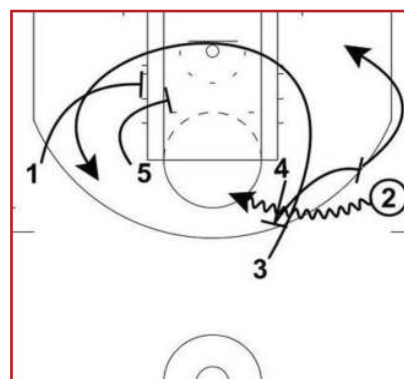
DIJAGRAM 4

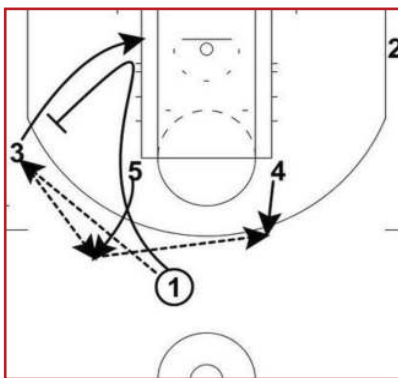
DIJAGRAM 5

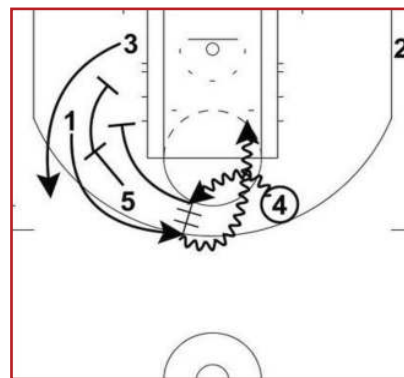
DIJAGRAM 6

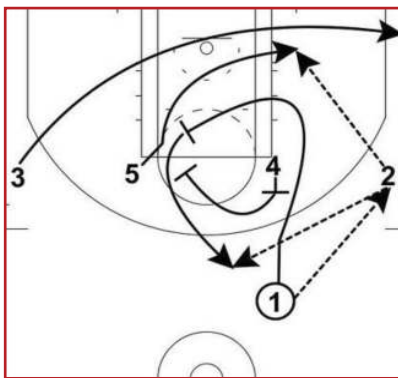
DIJAGRAM 7

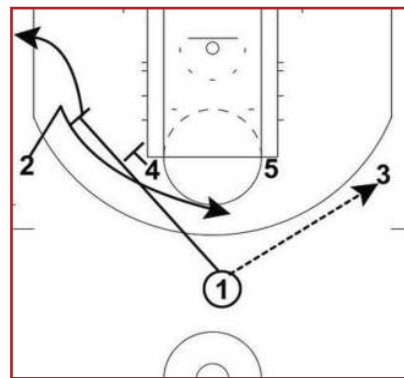
DIJAGRAM 8

DIJAGRAM 9

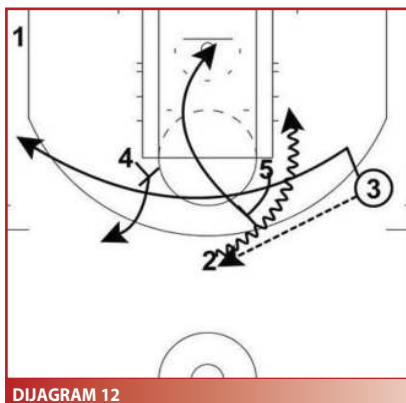

DIJAGRAM 10

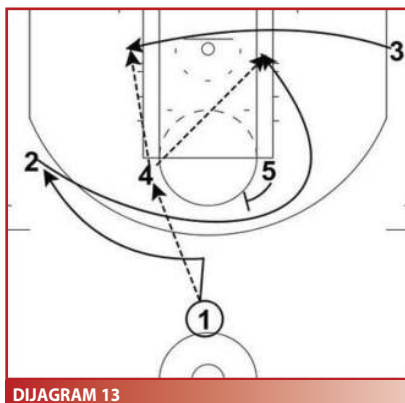

DIJAGRAM 11

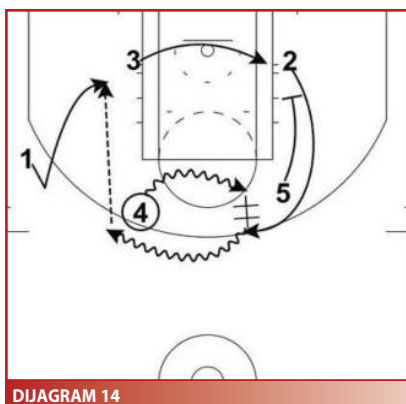
Ukoliko igrač broj 1 ne primi loptu prilikom utrčavanja, on se vraća i postavlja dijagonalnu gornju blokadu igraču broj 5 koji utrčava na poziciju niskog posta, sa ciljem da primi eventualni pas od saigrača broj 2. Igrač broj 3

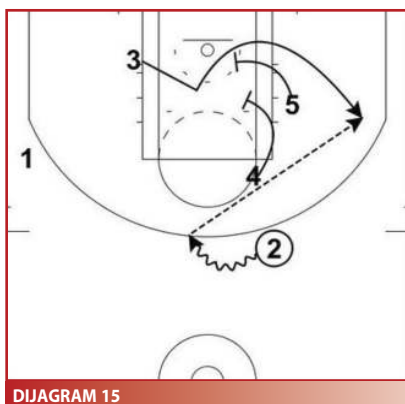
DIJAGRAM 12

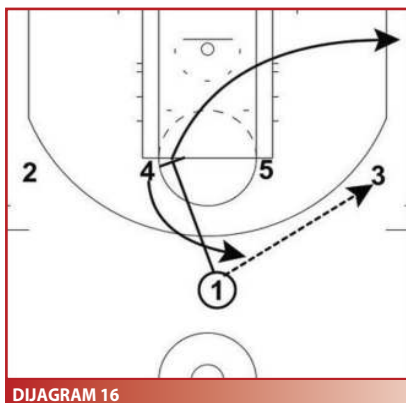
DIJAGRAM 13

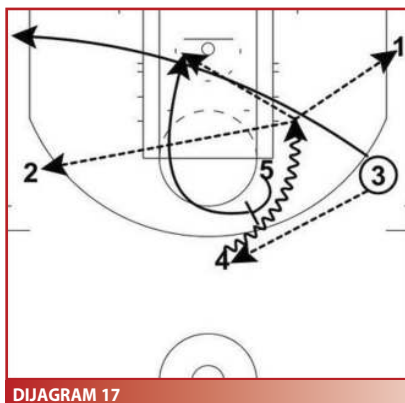
DIJAGRAM 14

DIJAGRAM 15

DIJAGRAM 16

DIJAGRAM 17

utrčava u ugao terena na strani lopte i tako opterećuje stranu. Igrač broj 4 pravi okret i postavlja blokadu na vrhu reketa za saigrača broj 1 koji izlazi na centralnu poziciju. Igrač broj 2 ima tri opcije u ovoj situaciji: da doda loptu igraču broj 5 na poziciji niskog posta, igraču broj 1 na centralnoj poziciji, ili, igraču broj 3 u uglu terena (Dijagram 10).

Varijanta 6

Igrač broj 1 dodaje loptu igraču broj 3 na krilnoj poziciji i odlazi na suprotnu stranu od lopte, gde sa igračem broj 4 postavlja duplu blokadu za igrača broj 2. Igrač broj 2 koristi blokadu i odlazi na vrh kapice (Dijagram 11).

Igrač broj 2 prima loptu od igrača broj 3. Igrač broj 3 oslobađa stranu preko vrha kapice koristeći uzastopne blokade od saigrača broj 5 i 4. Čim je prošao pored

saigrača broj 5, on iskoračuje da bi odigrao pick and roll na sredini sa igračem broj 2. Igrač broj 4 se otvara na spoljnu poziciju (Dijagram 12).

Varijanta 7

Igrač broj 2 pretrčava preko vrha kapice na suprotnu stranu terena („preko” igrača broj 4 i 5). Igrač broj 1 dodaje loptu saigraču broj 4 i odlazi na poziciju na kojoj je prethodno bio igrač broj 2. Igrač broj 3 protičava na opterećenu stranu, na poziciju niskog posta očekujući pas od saigrača broj 4. Igrač broj 4 ima i opciju dodavanja igraču broj 2 koji je utrčao ka košu (Dijagram 13).

Ukoliko ništa od toga nije prošlo, igrač broj 5 pravi donju blokadu za saigrača broj 2, koji izlazi na vrh gde prima loptu uručenjem od saigrača broj 4 posle driblinga. Igrač broj 2 nastavlja driblingom na suprotnu stranu. Igrač broj 3 oslobađa stranu i omogućava saigraču broj 1 da pokuša da utrči iza leđa svom čuvaru (back door cut) i da primi loptu za eventualni šut sa male distance (Dijagram 14).

Posle već pomenutog uručenja postoji i druga opcija, a to je da igrači broj 4 i 5 naprave duplu blokadu za igrača broj 3 za eventualni otvoren skok šut (Dijagram 15).

Varijanta 8

Igrač broj 1 dodaje loptu saigraču broj 3 na krilnoj poziciji, a zatim postavlja blokadu za saigrača broj 4, da bi ga oslobodio da izađe na

vrh, na centralnu poziciju. Posle toga, oslobađa prostor odlaskom u suprotan ugao terena (Dijagram 16).

Igrač broj 3 dodaje loptu igraču broj 4 i oslobađa prostor odlaskom u suprotan ugao terena. Igrač broj 5 pravi iskorak i postavlja blokadu za saigrača broj 4, a zatim pravi snažan okret ka košu. Igrač broj 4 agresivnim driblingom napada i ima četiri opcije: zaustavljanje i skok šut ukoliko je u prilici, pas na igrača broj 5 koji se posle blokade otvorio ka košu, pas na igrača broj 1 u uglu terena na opterećenoj strani, ili, prebacivanje opterećenja na suprotnu stranu pasom na igrača broj 2 (Dijagram 17).

Nadamo se da ćete u ovima opcijama naći nešto i za vas i vašu ekipu, a sve u zavisnosti od strukture tima koji imate. Naravno, uvek možete i da iskombinujete više opcija u jednu, kao i da unesete i neke svoje zamisli. Puno sreće u novoj sezoni.

Najbolji 2010/2012

LICEULICE

prvi ulični magazin u Srbiji

50 dinara zadržava prodavac
50 dinara se koristi za štampanje novih primeraka

Kupujući Liceulice pomažete mnogima
jer što naš tiraž bude veći više će ljudi dobiti šansu da se skloni sa ulice kao jedine adrese.

Čitajući Liceulice pomažete sebi
jer ćete saznati na jedinstven i inspirativan način da se svet može gledati i drugim očima,
da su Turci napustili Balkan i da još uvek mnogo toga od nas zavisi!

www.liceulice.org

ISSN 1820-4058

9 771820 405009